

UNIVERSITAT DE GIRONA - TUTORITZAT PER NEUS CROUS

TURISME GENÈTIC

EINA PER A LA MILLORA DE LA
SENSIBILITAT CULTURAL I LA
TRANSCULTURALITAT

PER CARLA VILLAGRA ÀLVAREZ

"[...] just imagine your line of ancestry, from the birth of Christ on. There was a Roman commander, a dark type, brown like a ripe olive, he had taught a blond girl Latin. And then a Jewish spice dealer came into the family, he was a serious person, who became a Christian before his marriage and founded the house's Catholic tradition. – And then came a Greek doctor, or a Celtic legionary, a Grisonian landsknecht, a Swedish horseman, a Napoleonic soldier, a deserted Cossack, a Black Forest miner, a wandering miller's boy from the Alsace, a fat mariner from Holland, a Magyar, a pandour, a Viennese officer, a French actor, a Bohemian musician - all lived on the Rhine, brawled, boozed, and sang and begot children there - and - Goethe, he was from the same pot, and Beethoven, and Gutenberg, and Mathias Grünewald, and - oh, whatever - just look in the encyclopaedia. They were the best, my dear! The world's best! And why? Because that's where the peoples intermixed. Intermixed - like the waters from sources, streams and rivers, so, that they run together to a great, living torrent" (Zuckmayer, 1963; citat per Welsch, 1999, p. 6).

Resum: El present Treball Final de Grau busca determinar quina és la relació que s'estableix entre el turisme genètic, la sensibilitat cultural i la transculturalitat. Per determinar aquesta relació, es delimiten les característiques pròpies del turisme genètic com a modalitat turística i es relacionen amb els conceptes culturals ja mencionats. Per tal de delimitar les característiques pròpies d'aquesta modalitat turística, es compara el turisme genètic amb el turisme genealògic i es presenten les convergències i les divergències entre ells. Més endavant, es presenten les temàtiques més recurrents relacionades amb el turisme genètic, en el moment del *previatge*, després de realitzar un anàlisi de *blogs* de viatges i de notícies online. Finalment, s'estableix un patró de conducta dels individus que es realitzen un test genètic gràcies a la informació recollida en aquest anàlisi.

Paraules clau: turisme genètic, sensibilitat cultural, transculturalitat, test genètic.

ÍNDEX DE CONTINGUTS

BLOC I: Presentació del treball	1
1. Introducció	1
2. Objectius	1
3. Estructura.....	2
4. Metodologia.....	4
BLOC II: Apartat turístic.....	5
5. Turisme ancestral o genealògic	5
6. Turisme ancestral o genealògic vs. Turisme genètic.....	8
BLOC II: Apartat cultural.....	10
7. Cultura	10
8. Adaptació cultural	11
9. Intel·ligència i sensibilitat cultural	11
10. Model de sensibilitat cultural.....	12
11. Interculturalitat, multiculturalitat i transculturalitat	13
12. Comunicació intercultural en turisme	15
BLOC III: El paper del turisme genètic en relació a la cultura	16
BLOC IV: Anàlisi dels <i>blogs</i> i les notícies.....	18
13. Anàlisi individual dels <i>blogs</i> i les notícies.....	18
13.1 Menudos Viajeros	18
13.2 Dónde te metes.....	19
13.3 Ya está el listo que todo lo sabe	20
13.4 World Travel Feet.....	20
13.5 Los Viajes de Nena	20
13.6 The New York Times	21
13.7 Y Travel Blog.....	21
13.8 Classic Journeys.....	22
13.9 Around The World L	22
13.10 Joao Cajuda	22
13.11 J 5 Travel.....	23
13.12 Swedish Nomad	23

13.13	Independent	24
13.14	A Tomar Por Mundo	24
13.15	Mis Viajes Por Ahí	24
13.16	El País	25
13.17	La Cosmopollila	25
13.18	El Confidencial	25
13.19	Expert Vagabond	25
13.20	Viajar Con Libertad	26
13.21	Una Vida Por Viajar	26
13.22	The Travel Tester	27
13.23	Travel Reportage	27
13.24	One Step 4 Ward.....	27
13.25	Mitziemee	28
13.26	Nomadic Boys	28
13.27	Mi Mundo Sin Fronteras	28
13.28	Mutuk 5.....	28
13.29	Business Insider	29
13.30	Instinct Voyager.....	29
14.	Anàlisi temàtic dels <i>blogs</i> i les notícies	29
14.1	Sorpreses en els resultats.....	29
14.2	Motivació per a viatjar.....	30
14.3	Experiència emocionant	31
14.4	Nerviosisme pels resultats.....	32
14.5	Suposicions en els resultats i resultats esperats.....	32
14.6	Eina per a què un es conegui a si mateix.....	32
14.7	Curiositat com a motivació	33
14.8	Ciudadans del món.....	33
14.9	Moda.....	34
14.10	Oportunitat.....	35
14.11	Previ interès per destinacions dels resultats	35
14.12	Com més diversitat, millor	35
14.13	Poca especificació en els resultats	35
14.14	El paper dels avantpassats	36

15. Patró de conducta.....	36
15.1 Fase 1.....	37
15.2 Fase 2.....	38
15.3 Fase 3.....	38
15.4 Fase 4.....	39
BLOC V: Conclusions	41
BLOC VI: Propostes i limitacions	46
16. Propostes i futures línies d'investigació.....	46
17. Limitacions.....	46
BLOC VII: Bibliografia	47

ÍNDEX DE TAULES I GRÀFICS

Taula 1: Cronograma (divisió de tasques). Elaboració pròpia (2018).....	4
Gràfic 1: Patró de conducta (Fase 1). Elaboració pròpia (2019).	37
Gràfic 2: Patró de conducta (Fase 2). Elaboració pròpia (2019).	38
Gràfic 3: Patró de conducta (Fase 3). Elaboració pròpia (2019).	38
Gràfic 4: Patró de conducta (Fase 4). Elaboració pròpia (2019).	39

BLOC I: Presentació del treball

1. Introducció

El tema tractat en aquest Treball de Fi de Grau fa referència al turisme genètic i als seus possibles efectes positius en la intel·ligència cultural, en la sensibilitat cultural i en la transculturalitat. El document, doncs, es titula *Turisme genètic: eina per a la millora de la sensibilitat cultural i la transculturalitat*. Es proposa un treball empíric en el qual es plantegen un seguit de preguntes, una recerca basada en aquestes preguntes i una presentació dels resultats obtinguts.

La motivació personal que hi ha darrera d'aquest tema neix a l'assignatura d'Anglès Domini Funcional, assignatura impartida el primer semestre de quart any de carrera. En una de les activitats obligatòries per a l'avaluació continuada es va llegir una notícia a *The Telegraph* relacionada amb turisme genètic, titulada *Is "DNA tourism" the next travel trend for millenials?* (Dickinson, 2018). En la notícia es presenta l'experiència personal de l'autor envers el turisme genètic i també varies reflexions personals.

Així mateix, un vídeo penjat a *Youtube* per *Momondo* i titulat *The DNA Journey (Let's Open Our World, 2016)* fa que la motivació personal envers la temàtica creixi encara més, ja que es considera un tema important per a la pau mundial, la tolerància i l'harmonia entre cultures. El vídeo mostra el procés a través del qual es recullen les mostres genètiques, en el que els participants escupen material salivar en un tub de plàstic, i també mostra la presentació d'aquests resultats als individus que prenen part de l'experiència.

Tot i que aquests conceptes com turisme ancestral o genealògic són termes coneguts en l'àmbit turístic, n'és poca la informació en relació al turisme genètic i les seves conseqüències en el món actual. És per aquest motiu que el què busca aquest document és detectar els beneficis del turisme genètic pel fenomen turístic, però també per les dinàmiques mundials en general.

Així mateix, s'ha detectat a partir d'una primera cerca d'aproximació que hi ha un buit en relació a aquesta tipologia de turisme pel què fa a la literatura científica. La major part de la literatura científica relacionada amb aquests temes fa referència a turisme ancestral o genealògic. És per això que el document tracta de recollir part d'aquesta literatura i enfocar-la al turisme genètic; veient en quins punts es poden trobar coincidències i en quins divergències. Finalment, es busca aportar noves reflexions i propostes pel sector turístic basades en l'estudi que es durà a terme.

2. Objectius

El principal objectiu del treball queda definit en aquesta pregunta de recerca:

- Quin és la relació que s'estableix entre el turisme genètic, la sensibilitat cultural i la transculturalitat?

S'ha optat enfocar el turisme genètic sota l'òptica cultural perquè es creu que aquesta tipologia de turisme pot contribuir a la pau mundial, a l'harmonia entre cultures i a l'eradicació del racisme basat en idees com la puresa de la raça.

La meta és poder arribar a donar resposta a aquesta pregunta principal indagant a la vegada en un seguit d'objectius secundaris:

- Analitzar quines són les similituds i les diferències entre el turisme ancestral/genealògic i el turisme genètic.

Tenint en compte que les dues tipologies de turisme es troben parcialment relacionades, es busca determinar quins són els punts de convergència entre aquestes; ja sigui en termes de públic objectiu o de metodologia, entre d'altres. A més, tenint en compte que les dues tipologies de turisme es troben tan sols parcialment relacionades, també hi ha d'haver aspectes que demostrin la seva divergència. Es busca, doncs, determinar quins són els punts de divergència entre aquestes.

- Realitzar un estudi exploratori en relació al turisme genètic que permeti la creació de coneixement fins a les hores escàs o quasi inexistent.

Tenint en compte que es parla d'una tipologia de turisme del tot recent, n'és quasi inexistent la informació acadèmica que se'n pot trobar. És per això que aquest document busca generar un estudi exploratori que comenci a aportar les primeres pinzellades acadèmiques en relació al tema; com motivacions o actituds davant els resultats del test, entre d'altres.

- Determinar quines són les temàtiques més recurrents que envolten l'experiència de realitzar-se un test genètic i establir un patró de conducta pels individus que adquireixen aquest producte en el moment del *previatge*.

Aquest objectiu secundari està íntimament lligat al treball de camp proposat en aquesta recerca i s'explicarà amb més deteniment a l'apartat de metodologia emprada. Tan sols es vol destacar que la informació relacionada amb aquest objectiu fa referència al moment del *previatge*, és a dir, a l'experiència que compon la recollida dels resultats per a la posterior realització del viatge.

3. Estructura

L'estructura que segueix aquest Treball de Fi de Grau es divideix en set blocs.

El primer bloc s'anomena *Presentació del treball*; en ell es diferencien tres apartats: introducció (en el qual es presenta el títol del treball, les motivacions personals per la tria del tema i els resultats generals que s'esperen obtenir), objectius (en el qual es presenten els objectius primaris i secundaris de la recerca) i metodologia (en la qual es detalla l'estructura del document i els mètodes utilitzats per a la recollida d'informació teòrica i per a la recerca).

El segon bloc es desglossa en dues seccions: *l'Apartat turístic* i *l'Apartat cultural*. *L'Apartat turístic* exposa les idees bàsiques que la comunitat científica turística ha aportat sobre el turisme genealògic. A continuació, es compara amb l'àmbit d'estudi d'aquesta recerca, el turisme genètic. *L'Apartat cultural* exposa les idees bàsiques que la comunitat científica cultural ha aportat sobre aspectes relacionats amb la cultura. Les aportacions de cada una d'aquestes seccions serviran per construir un fonament sòlid pel tercer bloc del treball.

El tercer bloc s'anomena *El paper del turisme genètic en relació a la cultura* i es presenta com la síntesi del segon bloc. En aquest apartat, es relacionaran els aspectes característics del turisme genètic amb els conceptes mencionats en *l'Apartat cultural*.

El quart bloc, anomenat *Anàlisi dels blogs i les notícies*, presenta la recerca que s'ha dut a terme; la qual es formalitzarà en un anàlisi a *blogs* de viatges i notícies online que parlin sobre l'experiència, en primera persona, de realitzar-se una prova genètica.

El cinquè bloc, titulat *Conclusions*, aporta una síntesi dels principals aspectes tractats en el document (ja formin part de l'aportació teòrica o del treball de camp), estableix relacions entre els aspectes tractats a cada una de les parts i recull les conclusions i els resultats obtinguts al llarg de la recerca.

Tot seguit, en el sisè bloc, titulat *Propostes i limitacions*, es detallen un seguit de propostes pel sector turístic, per a la continuació de la recerca i per a la resolució de la problemàtica estudiada. Així mateix es presenten les limitacions de la investigació que podrien fer desviar els resultats obtinguts.

El bloc final, anomenat *Bibliografia*, detalla totes les referències que s'han tingut en compte a l'hora de realitzar la recerca.

Finalment, per tal d'organitzar el volum de feina requerit en la redacció d'un treball d'aquestes característiques, s'adjunta un cronograma que delimita les tasques a desenvolupar en funció dels mesos restants fins a l'entrega definitiva del document.

Setembre i octubre	Definició i delimitació del tema. Definició dels objectius primaris i secundaris. Proposta metodològica.
Novembre i desembre	Recollida d'informació i redacció del segon i tercer bloc.
Gener i febrer	Portar a terme la metodologia proposada pel <i>Treball de camp</i> .
Març i abril	Redacció de les conclusions, les propostes i les limitacions.
Maig	Revisió de la bibliografia i dels aspectes formals (ortografia, estil...).

Taula 1: Cronograma (divisió de tasques). Elaboració pròpia (2018).

4. Metodologia

Pel què fa a la metodologia emprada, es diferencia entre la metodologia escollida per a la redacció del segon i tercer bloc i l'escollida per a la creació del quart bloc.

De cares a la redacció del segon i tercer bloc, es proposa una evolució des d'una cerca de caire més generalista fins a una cerca de caire específic i s'utilitzen motors de cerca com *Google Scholar* i la Web de la Biblioteca de la Universitat de Girona.

En canvi, el quart bloc es formalitza en un anàlisi a *blogs* de viatges i notícies online. L'objectiu d'aquest anàlisi és detectar quines són les temàtiques més recurrents que envolten l'àmbit d'estudi escollit i presentar un patró de conducta dels individus que decideixen adquirir un test genètic. Es busca tenir un major coneixement de l'experiència per tal de generar informació que es pugui utilitzar per millorar el producte i en conseqüència, fomentar el turisme genètic.

Tant l'anàlisi dels *blogs* com de les notícies online es consideren fonts primàries, ja que els *blogs* de viatges mostren un discurs en primera persona del protagonista de l'experiència. Les notícies es podrien considerar fonts secundàries, ja que generalment un periodista relata les experiències d'un altre individu. En aquest cas, es consideren també fonts primàries perquè per l'anàlisi tan sols s'han utilitzat extractes literals dels protagonistes de l'experiència.

Es detectaran els *blogs* de viatges i les notícies a través d'una cerca a *Google* que contindrà les següents paraules clau: "blog de viajes adn", "travel blog dna", "el viaje del adn blog", "the dna journey blog", "adn ancestros blog", "test adn blog de viajes", "travel blog the dna journey", "blog de viajes el viaje del adn" i "blog de voyage adn". No es proposa un nombre fix de *blogs* i notícies a analitzar, ja que es busca arribar a un punt on la informació quedi saturada.

BLOC II: Apartat turístic

Tenint en compte la falta de literatura acadèmica en relació al turisme genètic, s'ha cregut convenient crear aquesta literatura acadèmica a través de l'estudi de similituds i diferències entre el turisme ancestral o genealògic i el turisme genètic.

Doncs, en la primera part d'aquest bloc, titulat *Apartat turístic*, es presenta un primer punt amb les característiques del turisme ancestral i un segon punt on es detallen les similituds i les diferències observades entre les dues tipologies de turisme.

5. Turisme ancestral o genealògic

El turisme ancestral es podria definir com un segment de turisme cultural que no es caracteritza per la coneixença d'altres cultures, sinó per la coneixença de la cultura dels ancestres de l'individu (Russell, 2008) i es pot reconèixer en una àmplia varietat de termes; com turisme genealògic, turisme d'arrels, turisme de llegats, turisme de família o de diàspora (Alexander, Bryce i Murdy, 2017). No obstant, tots i cada un es poden definir sota els mateixos paràmetres.

El turisme ancestral o genealògic es pot definir com la inquietud de l'ésser humà per la descoberta de la seva pròpia identitat; una inquietud que ha anat creixent de forma paral·lela a la globalització i als conseqüents moviments internacionals de persones (Meethan, 2004). A més, el fenomen de la globalització permet que les persones construeixin la seva identitat a través de les tradicions de diferents països (González, 2008); cosa que accentua encara més la barreja cultural. Alexander *et al.* (2017) continuen amb aquesta reflexió i apunten que l'acte de fer de la història un concepte personal fa que el turisme ancestral sigui del més atractiu per a la majoria d'individus, ja que s'entén que l'individu forma la seva identitat gràcies a les històries biogràfiques d'aquells que l'han precedit (Meethan, 2004). Ray i McCain (2012) també opinen que "few tourism experiences may be more emotional and nostalgic than those involving tourists' own personal connection to their heritage" (p. 982). Això es veu reflectit en l'interès creixent dels estatunidencs per la genealogia com un dels hobbies més compartits per la població (Josiam i Frazier, 2008).

És per això que es caracteritza per ser una tipologia de turisme molt personalitzada, que requereix d'un estada extensa i que es basa en connexions profundes entre individus, fent que l'experiència sigui del més emotiva (Alexander *et al.*, 2017). A més a més, els turistes genealògics busquen "an authentic experience of the local way of living" (Newland i Taylor, 2010, p. 5), ja que per a aquests individus el més important és conèixer la cultura de la destinació (gastronomia, religió, llengua, arquitectura...) i tenir contacte directe amb la població local.

A més, Meethan (2004) apunta que aquesta tipologia de turisme es relaciona amb la necessitat de l'individu de reconèixer un espai geogràfic com a "casa". Una necessitat que es veu repetida a totes les cultures del món i que respon a la curiositat de l'ésser

humà per reconèixer la seva identitat i la dels seus semblants. Aquesta connexió amb la descoberta d'un mateix i la descoberta dels avantpassats provoca que l'individu tingui a flor de pell emocions profundes (Alexander *et al.*, 2017), ja que es pregunta aspectes com "Who I am? Where did I come from? Who were my ancestors?" (Josiam i Frazier, 2008, p. 51).

Altres motivacions que els turistes declaren es relacionen amb la cerca de la identitat personal, la connexió amb un espai geogràfic, tornar a "casa", un repte intel·lectual, tancar una etapa, una missió, una obligació cap als avantpassats, una forma de tancar un cercle i un viatge sagrat o de comunitat (Ray i McCain, 2009). No obstant, les motivacions més esmentades són la cerca de la identitat personal i la connexió amb un espai geogràfic (Ray i McCain, 2012). Ray i McCain (2012) també detecten que les persones involucrades en turisme genealògic busquen transmetre als seus descendents aquesta informació, més enllà de quedar-se la informació per ells mateixos.

L'existència de països amb gran tradició migratòria com Itàlia, Regne Unit, Irlanda, l'Índia o la Xina provoca que el turisme genealògic esdevingui una gran oportunitat de mercat per a la indústria turística (Alexander *et al.*, 2017) i que certs països obtinguin importants ingressos gràcies a aquest tipus de turisme (Ray i McCain, 2009). Per posar un exemple d'un país altament involucrat en el turisme genealògic, el govern indi compta amb un programa a través del qual els membres del país poden demanar que se'ls investiguin les seves arrels (Newland i Taylor, 2010). Tot i això, el nombre de turistes ancestrals és baix (Alexander *et al.*, 2017); segurament per la dificultat que suposa la pràctica del turisme ancestral o genealògic i que es pot resumir en aquesta afirmació: "genealogists have to rely in great part on the construction of a logical and coherent pattern of events from an often incomplete and fragmentary record" (Meethan, 2004, p. 142).

Tal com explica Meethan (2004), la metodologia que hi ha darrera d'aquesta tipologia de turisme depèn de la participació dels sistemes burocràtics de les institucions que aporten certificats i diferents tipus de dades (any de naixement, de defunció...). Els experts també apunten que la confiança cega en documents oficials no es recomana, ja que no és d'estranyar que hi hagi errors (Alexander *et al.*, 2017). En ocasions, aquestes institucions apliquen taxes o permeten un accés gratuït només per un període de temps determinat (Alexander *et al.*, 2017); aspecte que dificulta la pràctica d'aquesta tipologia de turisme i que fa que normalment la recerca d'informació sigui costosa en aspectes monetaris i també en temps. És per aquest motiu que aquesta tipologia de turisme es percep com a una pràctica per a individus amb un nivell adquisitiu alt (Ray i McCain, 2009). Tot i això, s'ha reduït la dificultat de la recerca amb l'aparició de les noves tecnologies i d'Internet (Meethan, 2004) i la majoria de genealogistes utilitzen la Internet per les seves investigacions (Josiam i Frazier, 2008). No obstant, Meethan (2004) també exposa que tot i l'ajuda d'Internet i de l'accés online a arxius, la informació encara es caracteritza per romandre incompleta i en ocasions, de difícil accés. A més, la confiança en la memòria vivent de la família és contraproductiu, ja que aquests records

no solen anar més enllà de dues generacions enrere. No obstant, la importància dels testimonis dels propis membres de la família no pot ser obviada. És a dir, que finalment la metodologia relacionada amb el turisme ancestral/genealògic inclou una part pública relacionada amb les institucions i una part privada relacionada amb la pròpia memòria vivent de la família en qüestió (Meethan, 2004).

Així mateix també s'ha de tenir en compte que no tots els individus tenen una coneixença àmplia sobre els seus ancestres i la seva història familiar, fent que per alguns aquesta recerca resulti complicada (Ray i McCain, 2012); tot i això, aquest aspecte no repercuteix en l'atracció cap a aquesta tipologia de turisme.

Com a conseqüència de la dificultat en la recerca d'informació, la motivació del viatge pels turistes ancestrals és, en la majoria d'ocasions, la recerca d'informació en arxius o institucions llunyanes a la residència del viatger; la qual cosa activa la mobilitat (Meethan, 2004). Es pot dir que el viatger es desplaça més per fer de detectiu que per gaudir d'uns resultats que ja hagi descobert en el seu país d'origen, tot i que també hi ha una forta relació entre el viatge i la necessitat d'experimentar en primera persona els orígens de l'individu (Josiam i Frazier, 2008).

Tal com explica Meethan (2004), el turisme genealògic és l'excusa a través de la qual s'ubica als avantpassats en un espai i un temps concret; aspecte que fa que l'individu s'adoni de la seva transculturalitat i dels moviments migratoris dels seus ancestres. Això provoca que el viatge de l'individu es caracteritzi per la visita d'espais tradicionalment no turístics (Alexander *et al.*, 2017), ja que es passa de llocs d'importància turística a llocs d'importància personal i que per tant, es treballi contra la massificació. Newland i Taylor (2010) continuen amb aquesta reflexió i apunten que els turistes ancestrals són més propensos a realitzar despesa en petits negocis (com allotjaments o restaurants); beneficiant així a la comunitat local. Tal com indiquen Ray i McCain (2009) també es relaciona amb un enteniment per la història de la humanitat que pot desembocar en més tolerància: "many tourists learn to understand history through their own family history" (p. 2). Russell (2008) continua amb aquesta reflexió i indica que la incorporació d'una narrativa pròpia en una narrativa que abans es considerava aliena, redueix l'escepticisme i el rebuig a certes cultures.

Amb l'existència d'aquesta tipologia de turisme és evident, doncs, que la globalització no ha resultat en un procés que deslligués la persona d'un espai geogràfic concret al qual anomenés "casa", sinó que ha accentuat la necessitat de descobrir-se a un mateix i de retornar a l'origen (Meethan, 2004). A més, Leite (2005) exposa que un viatge basat en la genealogia genera impactes positius en l'enteniment del passat, però també en l'enteniment de la pròpia identitat i que aquesta tipologia de turisme pot ser del tot atractiva per individus que es sentin desconnectats de les seves arrels.

6. Turisme ancestral o genealògic vs. Turisme genètic

Pel què fa a les similituds, el turisme genètic compartiria la definició de Russell (2008) en relació al turisme ancestral/genealògic com a un segment de turisme cultural que no es caracteritza per la coneixença d'altres cultures, sinó per la coneixença de la cultura dels ancestres de l'individu. El turisme genètic també es relacionaria amb el pensament de Ray i McCain (2012), el propi llegat de l'individu provoca una intensa connexió emocional per part del turista. Així mateix, les emocions es trobarien a flor de pell; tal i com Alexander *et al.* (2017) apunten en relació al turisme ancestral. També compartiria amb el turisme genealògic la necessitat de buscar resposta a preguntes com "Who I am? Where did I come from? Who were my ancestors?" (Josiam i Frazier, 2008, p. 51).

Compartiria la motivació mencionada per Meethan (2004) en relació a la inquietud de l'ésser humà per a la descoberta de la pròpia identitat i per a fer de la història un concepte personal en comptes d'un concepte aliè a l'individu. Les motivacions mencionades per Ray i McCain (2009) es podrien aplicar també al turisme genètic; sobretot la cerca de la identitat personal, la connexió amb un espai geogràfic, una obligació cap als avantpassats i/o un viatge sagrat. L'afirmació de Ray i McCain (2012) en relació a la transmissió de la informació genealògica als descendents de l'individu també s'aplicaria per a la transmissió de la informació genètica.

De la mateixa forma que l'existència de països amb gran tradició migratòria suposa una gran oportunitat pel turisme genealògic (Alexander *et al.*, 2017), també ho suposaria pel turisme genètic. No obstant, el turisme genètic compta amb una avantatge en relació al turisme genealògic. El turisme genètic deixaria de banda les dificultats aportades per Meethan (2004) en relació a la recollida de la informació i a la construcció d'un discurs que acostuma a estar fragmentat.

La reflexió de Newland i Taylor (2010) en relació a que els turistes ancestrals són més propensos a realitzar despesa en petits negocis afavorint així a la comunitat local, es podria aplicar també al turista genètic; ja que busquen un contacte directe amb la població local. A més, es podria dir que estarien més disposats a sortir dels camins turístics "predissenyats" per la mateixa raó; tal i com apunta Alexander *et al.* (2017) en relació als turistes genealògics. Així mateix, es reduiria l'escepticisme i el rebuig a certes cultures a través de la incorporació d'una narrativa pròpia, tal i com afirma Russell (2008) en relació al turisme genealògic. Finalment, també compartiria amb el turisme genealògic (Leite, 2005), l'atractiu per a tots aquells individus que es sentin desconnectats de les seves arrels.

Pel què fa a les diferències, la reflexió d'Alexander *et al.* (2017) aportaria les primeres divergències entre aquestes dues tipologies de turisme. Mentre que el turisme ancestral requereix d'una estada extensa i molt personalitzada, el turisme genètic no requeriria d'una estada tan extensa i d'una experiència tan personalitzada perquè el turista no hauria de realitzar cap investigació en la destinació; ja que tota la investigació s'hauria

dut a terme prèviament al viatge a través de l'àcid desoxiribonucleic (ADN). Tot i això, sí que compartiria amb el turisme genealògic, la connexió profunda entre individus (Alexander *et al.*, 2017), la coneixença de la cultura de la destinació i el contacte directe amb la població local (Newland i Taylor, 2010).

Continuant amb les reflexions de Meethan (2004), el turisme genètic es relacionaria amb la necessitat de l'individu de reconèixer un espai geogràfic o varis espais geogràfics com a "casa". D'altra banda, d'aquesta afirmació se'n podria extreure una diferència; ja que mentre el turisme genealògic acostuma a centrar-se en un espai geogràfic concret, el turisme genètic es podria centrar en varis espais geogràfics a la vegada.

No obstant, una de les gran divergències entre aquestes dues tipologies de turisme rau en la metodologia emprada. Tal com apunta Meethan (2004), la metodologia emprada per a la participació en el turisme genealògic es basa en la recollida de dades en sistemes burocràtics i en la memòria vivent de la família de l'individu. En canvi, la metodologia emprada per a la participació en el turisme genètic es basa en un estudi de l'ADN portat a terme per laboratoris científics. D'aquesta diferència, se'n pot extreure que mentre el turisme genealògic es caracteritza per ser elevadament específic i per reconèixer els avantpassat amb noms, dates de naixement, dates de defunció...; el turisme genètic perd aquesta informació. Es podria afirmar que el turisme genètic perd en qualitat de la informació, però guanya en quantitat; mentre que el turisme genealògic perd en quantitat de la informació, però guanya en qualitat.

Així mateix, cal apuntar que el turisme genètic seria una eina alternativa per a tots aquells individus que no tenen una coneixença àmplia sobre els seus ancestres o la seva història familiar; base sobre la qual es sustenta el turisme genealògic (Ray i McCain, 2012).

Una altra de les motivacions dels turistes ancestrals en relació al viatge és la recerca d'informació en arxius o institucions llunyanes a la residència del viatger (Meethan, 2004). En canvi, el turisme genètic podria incloure algunes activitats de recerca, però bàsicament es sustentaria en gaudir d'uns resultats prèviament trobats més que d'una activitat detectivesca. No obstant, també fa falta recalcar que alguns turistes ancestrals es senten motivats per aquest paper detectivesc.

BLOC II: Apartat cultural

Per tal de poder relacionar el concepte de turisme genètic amb alguns aspectes culturals concrets com la sensibilitat cultural, la interculturalitat, la multiculturalitat i la transculturalitat; es creu convenient que en un primer moment es donin unes quantes pinzellades a la base de tots els conceptes mencionats: la cultura i l'adaptació cultural. Com a punt final es detallen les implicacions dels aspectes tractats en la indústria turística.

7. Cultura

Un dels primers autors en notar la importància d'aquest element en situacions de contacte cultural va ser Oberg. Oberg (1960) indica que la cultura és una construcció social. Això significa que no es neix amb un bagatge cultural concret, sinó que l'individu adquireix aquesta base al llarg de la seva vida gràcies al contacte amb la societat. Oberg (1960) continua la seva reflexió afirmant que la cultura envolta l'individu en tots els aspectes de la seva vida i és per això que aquest, moltes vegades, no pot distingir que l'origen de les seves actituds es troba en el seu bagatge cultural.

Sussman (2000) comparteix aquesta reflexió i afirma que "one's culture imperceptibly forms a mental framework through which individuals define their ontology, motivate and select their behaviours, and judge and evaluate the actions of others" (p. 356). Per tant, totes les conductes que un individu posa en pràctica i que jutja d'un altre estan fortament relacionades amb la seva identitat cultural; encara que aquest no sigui conscient del vincle que s'estableix entre les dues idees (Sussman, 2000).

A més, de l'afirmació que la cultura envolta l'individu en tots els aspectes de la seva vida se n'extreu el concepte d'etnocentrisme: "people have a way of accepting their culture as both the best and the only way of doing things" (Oberg, 1960, p. 144). Com l'individu es troba completament immers en la seva realitat cultural no és d'estranyar que aquest no concebi altres realitats i formes de veure el món diferents a la seva; element que desemboca en una visió etnocèntrica del món.

L'etnocentrisme cultural pot ser conseqüència de la teoria de la gestió del terror. Solomon, Greenberg i Pyszczynsky (1991) expliquen que les cultures es construeixen a causa del terror de l'ésser humà al desordre i al caos. És per això que els grups d'individus que surten de l'ordre establert de la cultura en qüestió són malvistos per la societat. D'aquí prové l'ansietat que les persones experimenten quan se'ls extreu del seu ambient cultural, ja que han de canviar les seves conductes i sortir-se de la norma per encaixar en una nova realitat.

Aquesta visió etnocèntrica és criticada per D'Antoni. D'Antoni (2010) exposa que el concepte de cultura tan sols té sentit "en un contexto de interculturalidad" (p. 3). La persona tan sols és capaç de reconèixer la seva pròpia identitat cultural en un context de varietat cultural. Cada individu compta amb una identitat cultural única nascuda de

les seves experiències i dels seus contactes i dels contactes dels seus avantpassats amb diverses realitats culturals (D'Antoni, 2010).

La gran varietat de contacte cultural propi de l'era de la globalització requereix una nova visió del concepte cultura tal i com apunta Lingeberzins (2011), "[...] global order changes require culture to be analysed no longer as a static element, existing within any society or group of individuals, but to consider it as an active element describing interaction between different societies" (p. 72).

8. Adaptació cultural

El concepte d'adaptació cultural ha agafat molta importància a causa del procés de globalització i dels conseqüents contactes entre cultures. Anderson (1994) defineix el concepte d'adaptació cultural com: "a commonplace process of learning to live with change and difference – in this instance, a changed environment and different people, different norms, different standards, and different customs" (p. 299).

Com fa notar Winkelman (1994), una adaptació cultural exitosa comença per ensenyar a l'individu a ser tolerant i obert i a acceptar noves realitats culturals.

L'acceptació de noves realitats es basa en l'enteniment d'altres cultures. Les interaccions socials i culturals fan referència tant als aspectes lingüístics com als no lingüístics. És del tot evident que els coneixements de la llengua local afavoreixen la comunicació entre cultures; tot i això, sense un coneixement dels aspectes no verbals de la cultura, la integració mai serà del tot completa (Winkelman, 1994).

Tenint en compte que un no pot desfer-se mai del tot del seu bagatge cultural, la teoria de Harris, Moran i Moran (2007) aporta un altre punt de vista. Proposen l'anàlisi de la cultura local a través de la pròpia cultura local i de la cultura d'origen. D'aquesta manera es creen patrons de pensament propis de les dues cultures i una connexió intercultural.

Winkelman (1994) també afirma que s'ha de practicar el relativisme cultural, és a dir, deixar de banda les reaccions primàries de la cultura d'origen per tal d'acceptar i ser més tolerant amb les tradicions, conductes i creences de la segona cultura. Cosa que no significa que un renunciï als seus propis valors de forma definitiva, tan sols els aparta durant un període determinat de temps per aconseguir una experiència satisfactòria en un altre ambient cultural.

El viatger ha d'entendre que tot i que les noves conductes culturals no tinguin cap sentit si es té en compte el bagatge cultural del turista, sí que en tenen si, al contrari, es tenen en compte les característiques del nou ambient cultural. Això s'aconsegueix a través de l'observació, la pràctica i la reflexió crítica (Winkelman, 1994).

9. Intel·ligència i sensibilitat cultural

Presbitero (2016) afirma, a través de les seves investigacions, que la intel·ligència i la sensibilitat cultural juguen un paper molt important en la facilitat d'adaptació. A mesura

que la intel·ligència cultural augmenta, la facilitat d'adaptació també creix. En canvi, a mesura que la intel·ligència cultural decreix, la facilitat d'adaptació també disminueix.

Earley i Ang (2003) defineixen la intel·ligència cultural com aquella capacitat que, ben treballada, millora l'adaptació en espais d'intercanvi cultural. Seguint amb la definició del concepte, l'estructuren en quatre branques: motivació, cognitiva, metacognitiva i de conducta. La motivació fa referència a la voluntat de l'individu a tenir contactes amb persones d'altres bagatges culturals. Belford (2017) està d'acord amb aquesta afirmació i explica que un dels aspectes més importants en relació a l'adaptació cultural és l'actitud de l'individu. Una actitud activa en comptes d'una actitud passiva ajudarà a la persona a entendre la nova cultura de forma més ràpida i eficient. L'aspecte cognitiu fa referència a la coneixença de l'individu sobre les diferències i les similituds entre les realitats culturals. L'aspecte metacognitiu es relaciona amb la capacitat de l'individu d'analitzar de forma crítica les diferents realitats culturals i finalment, l'aspecte de conducta es relaciona amb la capacitat de la persona de mostrar, amb llenguatge verbal i no verbal, la seva adaptació a un nou ambient cultural.

10. Model de sensibilitat cultural

Un cop vista la importància de la sensibilitat i de la intel·ligència cultural en un món globalitzat, es presenta un model de sensibilitat intercultural estructurat en sis fases que mesura la predisposició de l'individu a la diferència cultural (Bennet 1986, 1993b).

En aquest model la consecució d'una fase generalment implica que s'han deixat enrere les fases anteriors, tot i que en ocasions poden ocasionar-se regressions. Tres de les fases es relacionen amb el concepte d'etnocentrisme i les altres tres amb el concepte d'etnorelativisme.

La primera s'anomena negació. L'individu percep la seva pròpia cultura com a única forma de veure el món i nega la varietat cultural.

La segona fase s'estructura en dos estadis: el primer és la defensa i el segon, la defensa inversa. En l'estadi de defensa l'individu percep la seva cultura com la millor, tot i que també és conscient de les altres realitats culturals que l'envolten i per tant, pot desenvolupar reaccions més agressives que l'individu en la fase de negació. En l'estadi de defensa inversa, la persona percep la seva cultura com a inferior a una altra cultura altament apreciada.

La tercera fase s'anomena minimització i es caracteritza per suposar que la realitat cultural d'un és compartida de forma global per tots els individus. Les persones en aquesta fase tracten de buscar similituds i s'incomoden davant de les diferències.

La quarta fase (acceptació) es caracteritza per acceptar que hi ha diverses realitats culturals i que totes elles es troben en un mateix nivell d'importància, però això no significa que l'individu no pugui jutjar de forma negativa certs aspectes culturals.

La cinquena fase és l'adaptació. En la fase d'adaptació la persona experimenta altres realitats culturals i incorpora costums, pensaments, tradicions... d'altres cultures a la pròpia. Aquesta fase s'identifica amb la biculturalitat.

Finalment, la fase sisena és la integració. En la fase d'integració, la persona té l'habilitat d'entrar i sortir de les realitats culturals tal i com aquest vulgui. Això provoca que la seva identitat cultural sigui difícil d'identificar, ja que està formada per diverses realitats (citats per Hammer, Bennett i Wiseman, 2003, p.423).

No obstant, Hammer *et al.* (2003) apunten que la sensibilitat cultural no és de molta utilitat sense la competència intercultural. Per una banda, identifiquen la sensibilitat intercultural com l'habilitat per reconèixer la diferència cultural i d'altra banda, la competència intercultural com l'habilitat d'actuar en concordança enfront la diferència cultural. La consecució de la primera facilita la consecució de la segona; la vertadera meta a aconseguir.

D'Souza, Singaraju, Halimi i Sillivan (2016) van un pas més enllà i destaquen la relació que s'observa entre la sensibilitat intercultural positiva i negativa i la predisposició al canvi o a l'adaptació. Segons les seves investigacions, aquells individus amb una sensibilitat cultural major estan més disposats a adaptar-se mentre que aquells individus amb una sensibilitat menor eviten l'adaptació.

A més, la identitat cultural serà més fàcilment modelada si l'individu està motivat per encaixar en el nou ambient cultural, si l'individu no està fortament lligat a la seva identitat cultural i si l'individu té les habilitats necessàries per tal de ser flexible culturalment (Sussman, 2000).

Sussman (2000) detecta que les variables a tenir en compte per classificar els diferents tipus d'individus en els seus processos d'adaptació són la centralitat cultural i la flexibilitat cultural. Els individus "subtractive" compten amb una centralitat cultural baixa i amb una flexibilitat cultural de baixa a moderada. Els individus "additive" compten amb una centralitat cultural moderada i amb una flexibilitat cultural alta. Els dos grups són adaptables en situacions de canvi cultural, però amb dificultats (ja que no es troben en el nivell màxim en les variables mencionades). Els individus "affirmative" compten amb una centralitat cultural elevada i amb una flexibilitat cultural baixa, cosa que els dificulta l'adaptació, però els facilita el retorn a casa. Finalment, els individus "intercultural" compten amb una centralitat cultural baixa i amb una flexibilitat cultural alta, cosa que fa que siguin els individus amb més facilitat per l'adaptació. L'individu es podria definir com "world citizens and are able to interact appropriately and effectively in many countries or regions" (Sussman, 2000, p. 368).

11. Interculturalitat, multiculturalitat i transculturalitat

Welsch (1999) explica que el concepte d'interculturalitat busca anar un pas més enllà de la idea tradicional de cultura. No obstant, el concepte es basa encara en la idea

tradicional de cultura percebuda com una esfera independent d'altres esferes. D'aquesta forma, mai es podrà arribar a una relació intercultural adequada, ja que tal i com indica Welsch (1999) "cultures constituted as spheres or islands can, according to the logic of this conception, do nothing other than collide with one another" (p. 196).

Per a Máthé (2018), la interculturalitat significa "[...] awareness of other cultures, but not deeply involved in them and not meaning to achieve synthetic experiences" (p. 42).

La multiculturalitat, entesa com un pas més enllà del concepte d'interculturalitat, no encaixa tampoc amb la realitat. Aquesta implica que vàries cultures convisquin en un mateix espai, però encara les visualitza com esferes, tot i que molt més properes geogràficament. Encara que el concepte de multiculturalitat treballi per la tolerància i el benentès entre tradicions culturals, les barreres amb les que compten les cultures a causa de la seva visualització com esferes, n'impedeix la consecució (Welsch, 1999).

Máthé (2018) també dóna la seva opinió sobre la multiculturalitat i la defineix com "[...] integrated, deep cooperation with other cultures, synthesis and empathy, with reflexive experiences in performing activities" (p. 42). És per aquest motiu que la vertadera comunicació entre cultures no es pot basar només en la coneixença de la llengua de l'altre, sinó en un enteniment profund de la cultura (Máthé, 2018).

No obstant, Welsch (1999) aposta pel concepte de transculturalitat per vàries raons. La primera és perquè la transculturalitat interpreta que cada cultura està formada per diferents tradicions culturals que es comuniquen i es nodreixen de forma simbiòtica. La segona és perquè el concepte accepta la idea que les cultures no es delimiten al seu espai lingüístic i geogràfic, sinó que a través del moviment de persones els espais culturals s'han difuminat. I la tercera és perquè les cultures es caracteritzen per ser híbrides com a conseqüència de la globalització de la informació.

Welsch (1999) afirma que la identitat cultural entesa sota el prisma de la transculturalitat no s'ha d'equiparar amb la identitat nacional, ja que la formació cultural de l'individu no estaria relacionada només amb la seva identitat nacional. Aquest és el camí a seguir per tal d'acabar amb la incomoditat que provoca la diferència cultural. Si un accepta la seva pròpia transculturalitat, és molt més fàcil que accepti també la transculturalitat dels altres.

Welsch (1999) preveu la crítica al concepte de transculturalitat com a sinònim d'homogeneïtzació i de globalització. Segons la idea que si les cultures es van interrelacionant entre elles arribarà un punt en el qual totes compartiran els mateixos aspectes sembla una conclusió lògica. No obstant, l'autor afirma que la visualització de les cultures en forma de xarxa és polifacètica, ja que mostra a la vegada les diferències (quan les cultures no es toquen entre elles) i les similituds (quan les cultures comparteixen certs aspectes). Això concorda amb la voluntat dels individus: "they don't

want just to be universal or global, but also specific and of their own” (Welsch, 1999, p. 203). La transculturalitat engloba, doncs, aquestes dues idees.

12. Comunicació intercultural en turisme

De cares al paper de la comunicació intercultural i la seva relació amb el turisme, Albu (2015) opina que:

“good knowledge of other cultures is a necessary step to get to recognize the nature of these differences and to relate to others through attitudes of understanding and tolerance which are premises for genuine intercultural dialogue, especially in the tourism industry” (p. 7).

El turisme genètic, com altres tipologies de turisme cultural, sembla precisament pensat per tal de satisfer aquesta necessitat i podria millorar la comunicació intercultural en turisme, la reducció dels estereotips negatius, la cooperació internacional i la pau mundial (Albu, 2015).

Ward, Furnham i Bochner (2005) també opinen que els turistes són el grup d'individus que estan exposats a més contactes interculturals i que per tant, la indústria turística s'hauria de dirigir cap a l'harmonia entre cultures i la pau mundial.

Tal com indica Furnham (2012), s'ha d'augmentar la confiança dels viatgers a través de l'educació cultural fent-los així sensibles a les diferències culturals. Seguint en aquesta línia, Winkelman (1994) afirma que els aspectes a tractar per una immersió cultural positiva són la preparació *previatge*, que inclou normes d'interacció cultural i social, resolució de conflictes i eines per al contacte intercultural. La preparació *previatge* és de vital importància, ja que no tots els individus tenen la mateixa capacitat per adaptar-se a altres cultures. S'ha de ser conscient dels canvis que un es trobarà per afrontar-los de forma efectiva. D'aquesta manera, es busca incrementar la tolerància, la facilitat en la resolució de conflictes i la comunicació multicultural.

BLOC III: El paper del turisme genètic en relació a la cultura

En primer lloc, el turisme genètic pot convertir-se en una eina que ajudi a lluitar contra l'etnocentrisme cultural (Oberg, 1960; D'Antoni, 2010); ja que, possiblement, descobrir la procedència dels ancestres de l'individu a través de l'ADN fa sortir a la llum vincles genètics inesperats que obliguin a la persona a reflexionar sobre la seva identitat cultural. De la mateixa manera, el turisme genètic aconseguiria que la bombolla cultural que envolta el viatger es trenqués i que aquest tingués una visió del món cada vegada menys etnocèntrica i ajudaria a la pràctica del relativisme cultural (Winkelman, 1994). Tal com explica Oberg (1960), si l'individu no té cap fractura en aquesta bombolla cultural és molt difícil que sigui propens a concebre altres realitats i altres formes de veure el món.

A més, D'Antoni (2010) exposa que la identitat cultural de cada individu és el producte de les seves experiències, dels seus contactes i dels contactes dels seus avantpassats amb altres cultures. És per això, que el turisme genètic podria ser una eina del tot exitosa per a reconèixer i per a reflexionar de forma crítica sobre aquesta identitat cultural. Així mateix, el turisme genètic recolzaria la visió de Lingeberzins (2011) en relació a que la cultura s'hauria d'entendre com un element dinàmic i no com un element estàtic; ja que les connexions culturals i el dinamisme cultural seria molt més evident gràcies a la participació en aquesta tipologia de turisme.

En segon lloc, el xoc que sorgeix després de la descoberta del llinatge genètic pot influir a l'individu a desitjar visitar les terres de les quals prové. D'aquesta manera, l'adaptació cultural a aquesta nova realitat provocaria en la persona un augment de la tolerància respecte l'altre i l'acceptació de noves formes de percebre el món (Winkelman, 1994).

Tal com explica Meethan (2004), si l'individu ubica els seus avantpassats en un espai geogràfic concret és més propens a adonar-se de la seva pròpia transculturalitat. Així mateix, aquesta transculturalitat encara s'accentuaria més si l'individu ubiqués els seus avantpassats, no en un espai geogràfic concret, sinó en varis espais geogràfics; com el turisme genètic faria notar. A més, tal com indiquen Ray i McCain (2009), una coneixença de la història familiar de l'individu facilita que aquest estableixi connexions amb la història de la humanitat i que això influeixi en la creixuda de la tolerància del turista. El turisme genètic ajudaria a establir aquestes connexions entre la història ancestral de l'individu i la història de la humanitat a través de les migracions dels seus avantpassats. Russell (2008) continua amb aquesta reflexió i apunta que establir aquestes connexions també desembocaria en una reducció de l'escepticisme i del rebuig a certes cultures.

En tercer lloc, el turisme genètic pot actuar com a eina per la millora de la intel·ligència i la sensibilitat cultural. La motivació respecte la coneixença d'altres realitats culturals es veuria augmentada a través del turisme genètic; aspecte important en el desenvolupament de la sensibilitat cultural (Earley i Ang, 2003; Belford, 2017) i faria que

la persona es desplaça cap a fases més relacionades amb l'etnorelativisme (Bennet 1986, 1993b; citat per Hammer *et al.*, 2003, p.423).

Així mateix, el turisme genètic facilitaria el modelatge de la identitat cultural; ja que l'individu es trobaria més motivat per encaixar en un nou ambient cultural a causa de la seva pròpia connexió amb aquest ambient, no es trobaria tan fortament lligat a la seva identitat cultural a causa dels resultats de l'anàlisi de l'ADN i tindria més motivació per a adquirir les habilitats necessàries per a ser flexible culturalment (Sussman, 2000).

En quart lloc, facilitaria la descentralització cultural i en conseqüència, la flexibilitat cultural; ja que com indica Sussman (2000) a mesura que la centralitat cultural disminueix, la flexibilitat cultural augmenta. Així doncs, el turisme genètic ajudaria als individus a col·locar-se en una postura "intercultural"; amb una centralitat cultural baixa i una flexibilitat cultural alta (Sussman, 2000).

La proposta de Harris *et al.* (2007) indica que l'anàlisi de la cultura a través de dos punts de vista diferents; la cultura local i la cultura d'origen; provoca la creació de patrons de pensament propis d'aquestes dues cultures i connexions interculturals. En relació a aquest punt de vista, el turista genètic ampliaria els seus patrons de pensaments no només des d'una cultura local, sinó des de diverses realitats culturals diferents.

En cinquè lloc, el turisme genètic constitueix una valuosa eina enfront la transculturalitat (Welsch, 1999). Si un accepta la seva pròpia transculturalitat, és molt més fàcil que accepti també la transculturalitat de l'altre. El turisme genètic ajudaria a la humanitat a dirigir-se cap a un model transcultural, ja que les cultures no es veurien més com a esferes independents unes de les altres; com mostren les definicions d'interculturalitat i multiculturalitat, sinó que es veurien com a xarxes que es comuniquen entre elles i que es toquen quan es troben similituds i que es separen quan es troben divergències.

En sisè lloc, el turisme genètic ajudaria als individus a reduir els estereotips negatius cap a un col·lectiu cultural, motivaria la cooperació internacional, enfortiria la pau mundial i l'harmonia entre cultures (Albu, 2015; Ward *et al.*, 2005).

BLOC IV: Anàlisi dels *blogs* i les notícies

A continuació es presenten els resultats de la recerca que s'ha realitzat per aquest estudi. La recerca s'ha formalitzat en un anàlisi a 30 *blogs* de viatges i notícies online en relació a l'experiència de prendre un test genètic ancestral. L'objectiu d'aquest anàlisi és determinar quines són les temàtiques més repetides en els discursos dels *blogs* i notícies analitzats en el moment del *previatge*. Per tal de fer-ho, es presenten les conclusions de l'anàlisi de cada *blog* i notícia de forma individual. Un cop realitzat l'anàlisi individual, es mostra l'anàlisi global dels 30 *blogs* i notícies per temàtiques i freqüències de discurs. A continuació, i per tal d'il·lustrar les conclusions extretes, es proporcionen extractes literals dels *blogs* i les notícies analitzades de forma intercalada amb les conclusions. Finalment, es descriu un patró de conducta dels individus que es realitzen un test genètic.

13. Anàlisi individual dels *blogs* i les notícies

Com ja s'ha mencionat, en aquest apartat s'hi pot trobar l'anàlisi de cada *blog* i notícia de forma individual, en el qual es presenta un breu resum de cada un d'ells. Això permetrà, més endavant, redactar un anàlisi en profunditat de tots els *blogs* i notícies per temàtiques juntament amb extractes literals que il·lustrin allò que s'està afirmant.

13.1 Menudos Viajeros

De l'anàlisi del *blog* Menudos Viajeros (2017) se n'ha extret que es percep l'experiència de realitzar-se un test genètic ancestral com un viatge diferent. Un viatge diferent perquè el destí és desconegut fins que no s'obtinguin els resultats i perquè s'hi pot viatjar sense realitzar cap desplaçament físic.

És en aquest punt que es pot observar que el *blogger* percep el viatge genètic com una experiència mental, en la qual s'imagina les vides i els moviments migratoris dels seus avantpassats. És per aquest motiu que pot realitzar el viatge sense que sigui necessari cap desplaçament físic.

Es considera que realitzar-se un test genètic ancestral és una oportunitat i una descoberta; una oportunitat per descobrir d'on procedeix l'individu. D'aquí en sorgeixen una sèrie de preocupacions, a l'individu li preocupa que la seva procedència no sigui exòtica, és a dir, que els resultats del test no mostrin varietat genètica. Aquesta preocupació es tradueix en desil·lusió si al final es confirmen les suposicions. Ara bé, això no significa que l'individu perdi la il·lusió per fer-se el test; es prefereix tenir coneixement i una possible decepció a no tenir coneixement. Durant l'espera dels resultats es detecta impaciència i nerviosisme.

Es posen de manifest comentaris que denoten prejudicis cap a certs col·lectius. A conseqüència dels resultats del test, aquests prejudicis es trenquen i es mostren senyals d'empatia cap a aquest mateix col·lectiu.

S'observa un conflicte intern en relació a la procedència de l'individu. Aquest conflicte denota sentiments enfrontats. D'una banda, l'individu es pregunta per la seva procedència (lloc de naixement, nacionalitat dels progenitors...) i per l'altra, es pregunta d'on es sent (lloc amb el qual té una forta connexió emocional).

Finalment, l'individu descriu la mescla genètica com un aspecte positiu, com un aspecte que suma i que afegeix diversitat. Quant més varietat mostrin els resultats del test genètic, més satisfacció té l'individu amb l'experiència.

13.2 Dónde te metes

De l'anàlisi del *blog* Dónde te metes (2017) se n'extreu que el *blogger* percep el test genètic ancestral com una oportunitat que no pot deixar escapar, com una oportunitat per descobrir qui és realment.

Així mateix, descriu una sèrie d'emocions que l'embarguen durant el procés. Aquestes són emoció, desconcert, enteniment, descol·locació, sorpresa i curiositat. Aquest seguit d'emocions estan íntimament relacionades amb el significat que l'individu li dóna al test (en aquest cas, descobrir qui és realment).

Per tal de descobrir els resultats del test, l'individu busca un lloc tranquil en el qual pugui gaudir de la seva lectura sense ser pertorbat. Això denota que el valor que se li dóna a l'experiència és molt elevat i que l'experiència es percep com quelcom íntim i personal. Els resultats del test provoquen en l'individu sorpresa i enteniment. D'una banda, sorpresa perquè hi ha resultats del test que no s'esperava i per l'altra, enteniment perquè hi ha resultats que sí s'esperava. No obstant, es detecta que l'individu es pregunta si els resultats són del tot verídics, ja que es sent en inferioritat de condicions respecte l'empresa que realitza el test genètic perquè no té forma de comprovar la veracitat dels resultats. A més, realitza una crítica en relació a la poca especificació dels resultats en determinades zones geogràfiques. Considera que certes zones geogràfiques s'haurien d'acotar més per a un resultat més acurat.

El *blogger* considera que la realització d'aquest test cobra molta importància si s'és viatger. Una de les formes a través de la qual ho explica és que, en ocasions, es sent afinitat per una destinació concreta i no es sap el perquè. Un dels motius pel qual això es podria donar, seria el pas dels avantpassats per aquesta zona geogràfica concreta. El test també agafa molta importància quan es repeteixen destinacions que encanten al viatger o quan senyals per visitar certs destins cobren sentit després de la realització del test.

Així doncs, es pot concloure que l'obtenció dels resultats pot esdevenir en la motivació per a visitar noves destinacions o per a tornar a desplaçar-se a aquelles que ja s'han visitat, però des d'una òptica diferent.

L'individu arriba a la conclusió que tothom és un ciutadà del món.

13.3 Ya está el listo que todo lo sabe

L'individu del *blog* Ya está el listo que todo lo sabe (2017) considera que el test genètic ancestral és una eina valuosa i una possibilitat per tal de descobrir quins són els seus orígens i d'on prové ancestralment.

El *blogger* també reflexiona sobre l'oportunitat que brinda el test per tal de comparar-se amb persones que a primera vista resulten totalment diferents a la seva forma de ser i de pensar. Així doncs, conclou que el test és una eina que pot ser utilitzada contra la intolerància i per adonar-se que un té molt en comú amb aquells col·lectius que detesta.

Finalment, apunta que una gran idea seria realitzar un viatge basat en els resultats obtinguts en el test.

13.4 World Travel Feet

El *blogger* de World Travel Feet (2016) considera que l'experiència de realitzar-se un test genètic és un dels viatges més increïbles que un podria realitzar en tota la seva vida. Es veu com un gran viatge, un viatge al passat, als orígens i a l'ADN.

Tenint en compte la importància que se li dóna al test, l'individu percep l'experiència com una fortuna. A més a més, el *blogger* ja tenia interès previ per saber d'on provenia i per conèixer els moviments migratoris dels avantpassats, ja que es percep com una forma de resoldre crisis d'identitat, reflexionar sobre qui s'és realment i sobre qui ha existit abans que un mateix.

Una de les motivacions que l'individu apunta per a realitzar-se el test és saber si hi ha alguna cosa més que l'uneixi amb les terres en les quals ha nascut i no només el fet d'haver nascut casualment en un lloc determinat.

Es percep l'experiència com una bona oportunitat per compartir els resultats amb la família.

El *blogger* extreu com a conclusió i com a resultat del test, que es sent atret pel viatge perquè els seus avantpassats també han estat viatgers. A més, s'estableix una relació entre les fixacions que un pugui tenir amb certes cultures determinades i el pes que aquestes cultures tenen en els resultats del test. Finalment, s'arriba a la conclusió que tots els individus són ciutadans del món.

13.5 Los Viajes de Nena

La *blogger* de Los Viajes de Nena (2017) es pren aquesta experiència com un intent de desconstrucció propi, és a dir, d'adonar-se de cada una de les parts que conformen el què ella és avui en dia. Així mateix expressa que aquesta experiència és una necessitat, una necessitat que ha de complir abans de morir.

En relació a la utilitat del test, considera que és una eina del tot útil per tal de resoldre dubtes existencials, per no deixar que el passat s'oblidi i que no mori de generació en generació, per acabar amb els prejudicis i per sobre de tot, per entendre qui és.

Realitzar el test es veu com una possibilitat de desvelar un misteri i de descobrir identitats amagades al llarg del temps. És per aquest motiu que apareix un sentiment d'ansietat pels resultats. Es té por a que aquests mostrin aspectes que puguin desestabilitzar la vida de l'individu i generar més preguntes que les respostes que es puguin obtenir, tenint en compte que els resultats no es poden discutir a causa de la seva base científica.

El període d'espera pels resultats provoca ansietat i nervis, però un cop rebuts els resultats es sent un sentiment de compliment cap als avantpassats, un sentiment de reconeixement a tots aquells que han vingut abans que un mateix. També es comenta la frustració en relació al poc detall proporcionat en certes zones geogràfiques que provoquen el sorgiment de preguntes abans inexistents.

Les conclusions a les quals arriba la *blogger* és que cadascú en sap molt poc de la seva pròpia història i que cadascú és el resultat de la història del món. A més, apunta que té l'esperança que el poc detall proporcionat en certes zones geogràfiques sigui cada cop més detallat a mesura que creixi la base de dades d'aquella zona concreta.

13.6 The New York Times

L'individu de la notícia del New York Times (2019) tenia curiositat per conèixer el seu origen ètnic i és per aquest motiu que pren la decisió de realitzar-se el test.

Considera que la realització d'aquest test fa aparèixer la necessitat de viatjar a través dels resultats obtinguts i que per a molta gent (com per a ell), la realització d'un viatge basat en l'ADN és el viatge dels seus somnis. A més, afirma que és una moda cada cop més estesa que s'està fent encara més popular degut al rang de preus assequibles que es poden trobar en el mercat.

No obstant, es posa en dubte l'efectivitat del test, ja que el detall dels resultats depèn de la grandària de la base de dades. És a dir, quan més gran és la base de dades de l'empresa amb què es realitza el test, més material amb el què comparar i per tant, més detall en els resultats obtinguts.

Finalment, considera que realitzar-se el test és una experiència que pot ser interessant per a qualsevol tipus de persona.

13.7 Y Travel Blog

Per a la *blogger* de Y Travel Blog (2018), el motiu pel qual el test és important és perquè ajuda a saber qui és un mateix. A més, explica que tot i que un cregui tenir la certesa sobre quines són les seves arrels, sempre busca saber si existeix alguna informació més que s'hagi perdut en el temps o que estigui oculta. És a dir, sempre hi ha curiositat per saber més.

L'individu es pregunta si el bagatge genètic pot influenciar en les destinacions per les quals un es sent atret i també si l'ADN pot provocar que un senti que ja ha estat en un

lloc determinat. La *blogger* no proporciona cap resposta a aquestes preguntes, però sí afirma que el test és una eina que influirà en la decisió d'on realitzar els seus pròxims viatges, que la motivarà a viatjar més i més enllà dels típics "sights" turístics de la destinació i que l'ajudarà a no vagar inconscientment a l'hora decidir el seu pròxim destí.

Finalment, explica que el motiu pel qual aquesta experiència s'ha convertit en una gran moda i ha tingut tant èxit és que els individus tenen poca informació sobre el passat de la seva família i aquesta és una forma de resoldre els dubtes plantejats.

13.8 Classic Journeys

El *blogger* de Classic Journeys (2018) considera que realitzar-se un test genètic és una de les modes més satisfactòries, emocionants i amb més sentit de les que han existit fins ara. Ho creu així perquè ajuden a construir unes vacances amb sentit, un viatge en el qual connectar amb la família i amb un mateix. A més, és una oportunitat per mostrar a les generacions més joves d'on provenien els seus avantpassats.

La figura dels avantpassats és important per a l'individu, ja que una de les motivacions per les quals busca la realització d'aquest viatge és poder veure amb els seus propis ulls el què van observar els avantpassats i per sentir-se com aquests es van sentir.

Finalment, apunta que un avantatge d'aquesta moda és que no es necessita tenir molta informació sobre els ancestres per tal de poder participar-hi.

13.9 Around The World L

L'autora del *blog* Around The World L (2017) considera que realitzar-se el test genètic és una experiència que s'ha convertit en una nova moda i en una nova forma de viatjar a la qual un no es pot resistir. Explica que el test encén la necessitat de decidir el destí dels viatges a través dels resultats, ja que sorgeix un interès immediat per aquestes destinacions. A més, degut a la possible varietat dels resultats, es pot realitzar un viatge per a cada un dels resultats obtinguts fins que hagin estat tots explorats.

La *blogger* confirma moltes sospites que tenia a través de la realització del test, però també es sorprèn de certs resultats. Finalment, es posa en dubte el què un test salivar pot mostrar sobre la realitat d'una persona.

13.10 Joao Cajuda

L'autor del *blog* Joao Cajuda (2016) explica que durant tota la seva vida ha tingut pensaments recurrents sobre genètica i més concretament, sobre els seus avantpassats. És a dir, sempre ha tingut molta curiositat per la temàtica ancestral, ja que considera que es tracta d'una matèria del tot emocionant.

El *blogger* apunta que el test genètic ancestral és un procés simple del que se n'extreuen resultats increïbles. Afirma que alguns dels resultats eren esperats mentre que d'altres l'han deixat del tot sorprès. Uns dels aspectes que més l'impressionen és, que a partir dels resultats del test, l'empresa pugui establir contactes amb familiars llunyans que

també s'hagin realitzat aquest test. A més, el fet que en els resultats, cada regió del món compti amb una descripció del territori i de les comunitat que en ella hi viuen és un aspecte positiu per a l'individu.

Segons el *blogger*, pot haver-hi una relació entre els resultats del test i les destinacions per les quals es sent atret l'individu. Així mateix, apunta que els resultats del test poden tenir relació amb aquelles destinacions que agraden perquè un es sent atret per l'estil de vida d'aquella regió. Tot i això, explica que hi ha certs destins dels resultats pels quals no sent cap tipus de connexió especial, però les quals sent més properes després de conèixer els resultats.

Finalment, extreu una sèrie de conclusions. Es considera un ciutadà del món, un món que hauria de comptar amb menys barreres i en el què no es jutgi ni es tolerin els prejudicis, ja que és més el què uneix a la població del món que el què els separa. Està a favor de la tolerància i el diàleg.

13.11 J 5 Travel

De l'anàlisi del *blog* J 5 Travel (2018) se n'extreu que el turisme genètic s'ha convertit en una nova moda i en una nova forma de viatjar. Explica que els resultats li provoquen intriga i a la vegada fascinació. Alguns dels resultats són esperats mentre que d'altres donen sorpreses. Apunta que compta amb motivació per viatjar a les destinacions que mostra el test si aquestes tenen un pes considerable en el conjunt dels resultats.

13.12 Swedish Nomad

L'individu del *blog* Swedish Nomad (2017) sempre ha tingut un interès positiu pel què fa a les diferències culturals entre comunitats. És per aquest motiu que el què més li emociona del test és saber si prové de parts del món inesperades. A més, explica que no importa si l'individu té la creença que sap d'on provenen els seus ancestres perquè quasi totes les persones que es realitzen el test es sorprenen.

Una vegada descobreix els resultats, posa de manifest que alguns se'ls pren més com a informació gràcies que com a aspecte verídica, ja que li costa imaginar-se com han aparegut aquells resultats en el seu test genètic. També crea històries en la seva ment per explicar com han aparegut els resultats menys esperats.

El *blogger* apunta que provenir d'una zona determinada provoca curiositat cap a aquesta destinació i que molts destins que apareixen en els resultats ja li generaven connexions sentimentals profundes abans de realitzar-se el test. Ho explica afirmant que en aquestes destinacions es sent com a "casa".

Finalment, conclou que els individus tenen més en comú del què és possible imaginar i que no importa tant la nacionalitat amb la qual s'identifiquin, sinó el fet que tothom visqui en pau i harmonia.

13.13 Independent

El protagonista de la notícia de Independent (2018) adjudica certs adjectius (genial, interessant i emocionant) a l'experiència de realitzar-se un test genètic ancestral. Considera que és una eina del tot útil quan les generacions més velles de la família tenen poc coneixement sobre els seus avantpassats. A més, afirma que és una oportunitat d'ensenyar a les noves generacions la informació descoberta.

Els resultats generen en l'individu descobriments que l'impacten. Té la voluntat de descobrir i viatjar a aquelles destinacions de les quals es prové perquè es vol veure el mateix que van veure els avantpassats. Es busca tenir les mateixes sensacions que aquests van tenir.

L'individu explica que cada vegada es necessita més detall sobre la informació proporcionada en els resultats i que una forma d'aconseguir aquest detall és combinant dues tipologies de turisme: el turisme genètic i el genealògic.

13.14 A Tomar Por Mundo

De l'anàlisi del *blog* A Tomar Por Mundo (2018) se n'extreu que l'autor considera que un test genètic ancestral és el millor regal que un pot fer a un viatger. Es tracta d'una experiència profunda, bonica, meravellosa i de gran importància. Es tracta d'una oportunitat única. A més, explica que d'aquesta experiència en sortirà el viatge més especial que qualsevol viatger pugui imaginar.

Abans de rebre els resultats, el *blogger* ja tenia molta curiositat per aquesta temàtica i ja s'imaginava quins van ser els moviments migratoris i els orígens dels seus avantpassats. S'imaginava quines històries hi havia darrera de les fotos familiars. És per aquest motiu que estava nerviós i inquiet pels resultats.

Afirma que el test d'ADN s'assimila a un mapa de la vida de l'individu on es pot descobrir la història de la seva vida. A més, ajuda a respondre preguntes existencials i a preservar la memòria familiar quan aquesta és pobre.

Tot i que hi ha resultats esperats i àrees geogràfiques que es donaven per segures en els resultats del test, també hi ha vàries sorpreses. Així doncs, els resultats generen més preguntes i més curiositat per la temàtica. Es busca tenir un coneixement més profund de la informació proporcionada.

Finalment, conclou que tots els individus són ciutadans del món. És per aquest motiu que s'ha de creure en la diversitat i deixar enrere els prejudicis. Com a conclusió final, motiva al lector a viatjar; la millor medicina per creure en lo diferent i descobrir noves realitats.

13.15 Mis Viajes Por Ahí

L'autor del *blog* Mis Viajes Por Ahí (2016) és un individu frustrat perquè no ha aconseguit la varietat esperada en els resultats del test genètic. No obstant, conclou que tots els

ciutadans són fruit d'una mescla genètica a causa dels moviments migratoris dels avantpassats. També afirma que cada individu en sap molt poc d'on prové realment i que els resultats tenen un gran poder per tal de canviar la visió que un té sobre un mateix i de la seva procedència.

13.16 El País

La protagonista de la notícia de El País (2017) considera que realitzar-se un test genètic és una experiència curiosa i divertida a la vegada. A més a més, troba que el fet que moltes empreses donin l'opció de donar consentiment per tal de trobar familiars és un aspecte positiu. Així mateix, afirma que un cop un es realitza el test, l'individu és més propens a demanar als membres de la seva família que també es realitzin el test per aconseguir informació més detallada sobre el seu passat genètic.

13.17 La Cosmopolilla

La *blogger* de La Cosmopolilla (2017) és de l'opinió que el test és una eina que ajuda a eliminar prejudicis i a conèixer la història dels avantpassats (sobretot si els familiars vius no tenen molta informació sobre aquesta temàtica). Afirma que un viatge basat en els resultats del test és un viatge especial que ajuda a l'individu a descobrir qui és realment.

L'espera dels resultats se li fa angoixosa i sorgeixen sentiments de nerviosisme i d'excitació. Una de les preocupacions de l'autora és que hi hagi poca diversitat en els resultats, ja que això significaria que la seva història familiar és avorrida i no té motius per ser explorada.

Un cop rebuts els resultats es sorprèn per algunes informacions i a la mateixa vegada, li apareixen moltes preguntes a causa d'aquestes sorpreses. Finalment, apunta que moltes de les destinacions per les qual sempre s'ha sentit atreta apareixen en els resultats del test.

13.18 El Confidencial

El protagonista de la notícia de El Confidencial (2017) creu que el test genètic és una eina per tal de cercar-se a un mateix. L'individu sempre ha sentit entusiasme per descobrir els seus orígens ètnics.

L'individu es sorprèn per certs resultats, però també realitza aportacions crítiques que insten l'ampliació de la base de dades de les empreses per tal que la informació proporcionada sigui més detallada.

Com a conclusió, opina que tots els individus són una mescla genètica i que per tant, són la prova viva del pas del temps i de la història.

13.19 Expert Vagabond

De l'anàlisi del *blog* Expert Vagabond (2018) se n'extreu que el test d'ADN és una eina per tal de saber més d'un mateix. La *blogger* sempre ha sentit curiositat per aconseguir informació sobre els seus ancestres. Una de les raons per les quals té aquest interès és

perquè les històries que la família li pugui explicar sobre els seus avantpassats sempre romanen incompletes. Segons la *blogger*, l'individu pensa que sap d'on prové, però en realitat hi ha molta informació que es perd al llarg de les generacions i del pas del temps.

L'autora considera que es tracta d'una experiència atractiva perquè el procés és simple, ràpid i assequible. A més, opina que és positiu que s'ofereixi la possibilitat de fer d'intermediari entre l'individu i familiars perduts o familiars llunyans.

Un cop rebuts els resultats, descriu l'experiència com emocionant, sorprenent i fascinant. A més, molta informació del test li sorprèn. Genera connexions entre els resultats del test i destinacions que li cridaven molt l'atenció. El test fa que la voluntat de viatjar a les destinacions dels resultats sigui alta encara que ja s'hi hagi estat, ja que es considera que es viurà la destinació des d'una òptica diferent i es gaudirà d'una nova experiència.

Finalment, afirma que quan més sap l'individu sobre la seva família, més es construeix la seva pròpia identitat; que la informació obtinguda ha ampliat el concepte de si mateixa; que la informació ha fet que el seu món s'hagi obert més i que viatjar per saber més sobre el llinatge familiar multiplica l'obertura de ment envers les cultures del món.

13.20 Viajar Con Libertad

La *blogger* de Viajar Con Libertad (s.d.) opina que realitzar-se un test d'ADN s'ha convertit en una moda del tot atractiva i més, si l'individu es considera viatger. No obstant, afirma que el preu del producte no és gens econòmic.

Descriu l'experiència com a emocionant i tot i que s'espera alguns dels resultats, d'altres la sorprenen enormement.

L'autora és escèptica en relació als resultats perquè es realitza el test juntament amb la seva parella (que a més, és un familiar llunyà) i a l'hora de rebre els resultats, el test no detecta que són familiars. Tot i això, al cap de 5 mesos la pàgina web s'actualitza i sí es reconeix el parentesc que comparteixen els protagonistes del *blog*.

13.21 Una Vida Por Viajar

De l'anàlisi del *blog* Una Vida Por Viajar (s.d.) se n'extreu que el test té un gran poder d'atracció per a qualsevol persona. L'autora considera que l'experiència és del tot interessant.

L'espera dels resultats es fa angoixosa, hi ha nervis, felicitat, histèria i curiositat. La *blogger* opina que la curiositat és més elevada si l'individu en qüestió es considera viatger. Durant l'espera, l'autora crea suposicions sobre els resultats que podria obtenir i sobre l'explicació d'aquests resultats. Tot i això, quan arriben els resultats, aquests generen sorpreses.

La realització del test genera un gran desig de viatjar a les destinacions que mostren els resultats. A més a més, l'individu ja sentia una connexió prèvia per a aquestes

destinacions i en el cas que el destí ja s'hagi visitat, es planteja una altra visita des d'una perspectiva diferent.

Com a conclusió, la *blogger* opina que tothom és ciutadà del món i que les fronteres són d'importància relativa ja que han estat inventades per l'ésser humà. També afirma que s'ha de valorar la diversitat perquè tothom és una mescla i perquè tothom està connectat.

13.22 The Travel Tester

L'autora del *blog* The Travel Tester (2016) pateix de nerviosisme durant l'espera dels resultats i per tal de reduir aquest nerviosisme, l'individu pregunta als familiars sobre els seus avantpassats amb l'objectiu de veure si els resultats s'ajusten a les suposicions de la família o no.

Un cop rebuts els resultats, considera que es tracta d'una molt bona experiència i fa suposicions i inventa històries per tal de justificar els resultats que ha obtingut.

13.23 Travel Reportage

Segons la *blogger* de The Travel Reportage (2017), realitzar-se un test genètic és una experiència del tot emocionant. Considera que realitzar-se el test és una necessitat i que hauria de ser obligatori per a tothom. A més a més, opina que el procés a seguir és simple.

En l'espera dels resultats, es sent nerviosa i arriba a la conclusió que surti el què surti, serà sorprenent.

Un cop rebuts els resultats, es sorprèn per la informació obtinguda i apareix la voluntat de viatjar a les destinacions que hi apareixen. Entén que els resultats mostren la procedència real de l'individu i això fa que visitar les destinacions obtingudes en el test sigui molt significatiu.

Finalment, afirma que si un té coneixement sobre els seus orígens és més obert mentalment. A més, afirma que aquesta obertura mental es veu reforçada pel fet que no hi ha ningú que provingui només d'un lloc concret. Considera que aquesta experiència és el principi d'un nou viatge en la seva vida.

13.24 One Step 4 Ward

De l'anàlisi de One Step 4 Ward (2017) se n'extreu que l'individu associa el test genètic ancestral a una oportunitat d'obtenir més coneixement sobre d'on prové. Considera que el test és assequible tenint en compte la informació detallada que proporciona i descriu l'experiència com a emocionant, fantàstica, fascinant, boja i aterrador.

En l'espera dels resultats, l'individu mostra signes de nerviosisme i de por per conèixer aspectes de la seva procedència que abans desconeixia. L'arribada dels resultats provoca en el protagonista més preguntes que respostes i és per això, que sorgeix la voluntat de continuar investigant sobre els resultats que més el desconcerten.

Finalment, explica que un dels *outputs* que genera el test és la consciència que un genera sobre la seva pròpia identitat i la certesa que tots els ciutadans del món són iguals.

13.25 Mitziemee

L'autora del *blog* Mitziemee (2017) opina que realitzar-se un test genètic és una experiència emocionant. Abans de rebre els resultats genera suposicions sobre quines àrees geogràfiques hi poden aparèixer i un cop rebuda la informació, es decep per la poca sorpresa que li generen resultats i pel poc detall que mostren, ja que la *blogger* prové d'una zona geogràfica de la qual l'empresa té una base de dades poc extensa.

Nogensmenys, afirma tenir ganes de viatjar al seu país d'origen.

13.26 Nomadic Boys

Els protagonistes del *blog* Nomadic Boys (2018) posen en dubte la credibilitat que té el test, però afirmen que les conseqüències de l'experiència són totalment positives encara que s'esperessin els resultats obtinguts.

Segons els *bloggers*, el test amenaça la idea de "raça pura" i influeix positivament les opinions que les diverses nacionalitats tenen entre si. A més, afirmen que la informació proporcionada els fa sorgir la motivació de visitar les destinacions aparegudes en els resultats, ja que consideren que no hi ha millor forma de viatjar que descobrint connexions familiars que fins aleshores romanien desconegudes.

13.27 Mi Mundo Sin Fronteras

L'autora del *blog* Mi Mundo Sin Fronteras (2017) sent la necessitat de realitzar-se les probes i comparteix aquesta emoció amb tota la família.

Juntament amb aquesta, realitza suposicions sobre quins poden ser els resultats esperats. Tot i que un cop rebuts els resultats, confirma alguna de les informacions, d'altres la sorprenen.

Com a conclusió n'extreu que tothom és ciutadà del món i que la raça humana és una. És per aquesta raó que afirma que el racisme és ridícul. A més, destaca la importància del viatge per obrir la ment a noves realitats.

13.28 Mutuk 5

El *blogger* de Mutuk 5 (2016) considera que portar a terme el test genètic és un procés simple que basa l'especificitat dels resultats en la grandària de la base de dades de l'empresa. En el seu cas, el grau d'especificitat és alt i per tant, satisfactori.

Pel què fa als resultats, elucubra sobre quines àrees geogràfiques poden mostrar-se en la informació obtinguda. Algunes de les suposicions es confirmen, però també apareixen informacions que sorprenen a l'individu.

Com a conclusió se n'extreu que tothom és ciutadà del món i que un viatge basat en els resultats del test genètic és un dels viatges més especials que un pot realitzar.

13.29 Business Insider

L'autora de la notícia Business Insider (2018) opina que realitzar-se un test genètic és una experiència cara. No obstant això, es realitza el test i mostra signes d'impaciència en l'espera dels resultats. Un cop aquests es proporcionen a l'individu, la informació que mostren genera sorpreses i l'autora té interès per aconseguir més detall sobre la informació.

13.30 Instinct Voyager

De l'anàlisi del *blog* Instinct Voyager (2019) se n'extreu que l'autor considera que l'experiència de realitzar-se una prova genètica és interessant i apassionant; i per la qual, ja tenia curiositat en el passat. Sempre havia tingut curiositat per saber d'on provenien els seus ancestres. A més, afirma que els tests d'ADN s'han democratitzat, que el procés a seguir és simple i que és una bona experiència per a ser compartida en família i un bon regal per a qualsevol viatger.

Durant l'espera dels resultats, és conscient que la informació que obtindrà es basa en la grandària de la base de dades i realitza suposicions sobre quines àrees geogràfiques són més probables que apareguin. Associa que apareguin resultats fora del seu país de naixement a emocions positives. Un cop rebuts els resultats, es sorprèn per alguna de les informacions mentre que d'altres confirmen les seves suposicions.

Finalment, reflexiona sobre la connexió que s'estableix entre la pròpia història de l'individu i la història dels seus avantpassats.

14. Anàlisi temàtic dels *blogs* i les notícies

A continuació s'analitzarà el contingut dels *blogs* i les notícies de forma conjunta amb la intenció de detectar temàtiques recurrents que mostrin quins són els aspectes més mencionats en els *blog* i notícies analitzades.

Les temàtiques es presenten de més a menys recurrència i s'adjunten extractes dels textos analitzats per tal d'il·lustrar l'estudi que s'ha realitzat.

14.1 Sorpreses en els resultats

Molts dels individus analitzats a través dels *blogs* i les notícies mostren sorpresa davant de certs resultats que apareixen en el seu test genètic.

“Este test me dio una sorpresa tremenda porque yo creía que todos mis ancestros eran de España pero mi haplogrupo -un grupo de personas con perfiles genéticos similares que comparten un antepasado común- resulta que se encuentra al sur de Suecia entre el 40% de los hombres actuales. Yo tengo la pinta de cualquier español, griego o italiano y mi hija mayor y mis nietas son altas y rubias, y al parecer yo también tuve un abuelo rubio con ojos azules”. (El Confidencial, 2017).

No només demostren sorpresa pels seus propis resultats, sinó que són conscients que la majoria de persones que es realitzen el test descobreixen aspectes del seu ADN que desconeixien.

“Though the DNA test confirmed a lot of what I already suspected about my heritage, I did — like many people — find some surprises”. (Around The World L, 2017).

Molts recorren a la família per tal de descobrir si als membres familiars també els sorprenen certs resultats.

“Great Britain? I mean, no one in my family knows anything about having relatives from there, and 11% is actually quite much”. (Swedish Nomad, 2017).

Davant de tota aquesta incertesa, els individus es pregunten com han aparegut aquests resultats sorprenents en el seu test.

“Porque, vale, no nos sorprendió saber que soy, étnicamente, 54% de la Península Ibérica y 10% de Europa del Este. ¿Pero de dónde viene ese 16% de sangre de Gran Bretaña?”. (Mi Mundo Sin Fronteras, 2017).

Tot i això, s’ha de mencionar que normalment les sorpreses aparegudes en el test genètic fan referència a un petit tan per cent del global, però això no deixa de crear estupefacció en els individus.

“Ni falta hace decir que flipé un poco con las tres últimas etnias, que son las que menos presencia tienen en mi ADN, pero que no por ello dejan de ser sorprendentes”. (Viaja Con Libertad, s.d.).

14.2 Motivació per a viatjar

Es detecta que la realització del test genètic motiva als individus a viatjar i que juga un paper molt important a l’hora d’escollir el destí del pròxim viatge.

“Has this inspired us to travel more? Definitely: it has not only fueled us with a great deal of wanderlust to see more of the Middle East and Europe [...]”. (Nomadic Boys, 2018).

A més, és una eina del tot poderosa per tal de col·locar en el mapa mental dels individus destinacions a les quals abans no es prestava atenció.

“I’m excited to have a clearer picture of my lineage and have more motivation to travel to certain regions”. (Y Travel Blog, 2018).

El test no només encén la necessitat de viatjar a certes destinacions, sinó que també és l’empenta final per tal de decidir-se a realitzar un viatge que rondava la ment de l’individu des de fa molt temps. Es podria afirmar que els resultats omplen de contingut un viatge posposat i ajuden a que finalment es porti a terme.

“It goes without saying that now I have one more reason to visit all the mentioned places. A trip to the Balkans for example has always been high on my list. But now it got even more meaning... Do you see what I mean?”. (Travel Reportage, 2017).

El viatge genètic es presenta com una eina polifacètica, ja que no només motiva el desplaçament a destinacions mai visitades, sinó també a destins que ja s’havien visitat

amb anterioritat. La decisió de repetir destins es deu a que el viatge es viurà des d'una perspectiva diferent.

"I'm pretty sure if some country or region that I have not visited before shows up strongly then I may just have to pack my bags again". (J 5 Travel, 2018).

"Lo más curioso es que Italia fue mi primer viaje al extranjero. Y lo más gracioso es que antes de saber los resultados ya había planeado otro viaje para ir hacia allí próximamente, así que ahora la visitaré con más razón, con otras sensaciones y sabiendo que una parte de ella vive en mí". (Dónde Te Metes, 2017).

Així mateix, un viatge d'aquestes característiques es percep com a un viatge diferent o especial.

"Mi curiosidad ha marcado mi viaje más especial, el que navega por la historia de mi vida". (A Tomar Por Mundo, 2018).

Finalment, cal mencionar que molts dels individus estudiats afirmen que aquesta experiència adquireix encara més significat si el subjecte que es realitza les probes és un viatger, ja que el poder d'atracció que té per aquest és encara més elevat que per a altres persones que no es considerin viatgeres.

"El saber de dónde provienes cobra un sentido aún mayor, sobre todo cuando viajas por el mundo y sientes que tienes afinidad por algún sitio en concreto y no sabes por qué". (Dónde Te Metes, 2017).

"La mejor campaña que nunca antes habrían inventado para un viajero". (A Tomar Por Mundo, 2018).

14.3 Experiència emocionant

Els individus descriuen l'experiència de realitzar-se un test genètic com una experiència emocionant i plena de sentiments. Descobrir que el seu ADN està format per característiques genètiques originàries de diferents parts del món genera en els individus emocions positives. Aquestes emocions positives arriben en el seu punt àlgid en el moment de rebre els resultats.

"Quiero llorar de emoción". (World Travel Feet, 2016).

"When I received my test at home I was thrilled". (Joao Cajuda, 2016).

"El sentimiento que me embargó debe ser parecido al que tiene un hijo que necesita saber más del padre que no conoce o el de un padre que quiere saber del hijo que nunca conoció". (A Tomar Por Mundo, 2018).

S'ha de mencionar que encara que l'individu tingui coneixement sobre els seus ancestres, continua percebent l'experiència com a emocionant.

"After listening to family stories for years, I thought I had a pretty good idea of what the test would say. But actually seeing my DNA results for the first time was still thrilling...". (Expert Vagabond, 2018).

14.4 Nerviosisme pels resultats

Un sentiment de nerviosisme embarga als individus tant en el procés d'espera dels resultats com en el moment de descobrir la seva genètica geogràfica.

“And wait nervously for a couple of weeks, of course!”. (The Travel Tester, 2016).

“In all honesty, I was terrified opening the results. I have no idea why, and I hadn't expected to be so nervous, but suddenly all kind of thoughts shot through my mind”. (One Step 4 Ward, 2017).

A més a més, aquest nerviosisme es pot arribar a traslladar a altres membres familiars, ja que els resultats també se'ls hi poden aplicar parcialment.

“Todos en mi casa estábamos súper emocionados e intrigados por saber los resultados”. (World Travel Feet, 2016).

14.5 Suposicions en els resultats i resultats esperats

En el moment d'espera dels resultats, els subjectes es creen suposicions sobre quines àrees geogràfiques apareixeran en les seves probes genètiques.

“Me van a decir que soy Ibérica (española/portuguesa) y del Norte de Europa (escandinava), además de tener algo del Norte de África. ¿Por qué? En mi familia materna son muy altos, con pelo liso y mi abuela es rubia de ojos azules. En mi familia paterna no tengo duda de que tiene que haber mezcla marroquí o algún país cercano: altos, morenos de pelo negro y rizado, de ojos grandes”. (Una Vida Por Viajar, s.d.).

“Prior to taking the test, I imagined that my results would contain DNA strands from numerous African and European countries (I was born in Kenya, to a Kenyan father and a Danish mother)”. (Mutuks, 2016).

Un cop rebuts els resultats, moltes d'aquestes sospites es confirmen.

“I confess that some answers I already suspected”. (Joao Cajuda, 2016).

“Central Asia and West Asia were more or less something that I had in mind because Hungarians originate from Mongolia and Central Asia, so for me, it was more of a fun fact that it actually was true”. (Swedish Nomad, 2017).

14.6 Eina per a què un es conegui a si mateix

Una de les motivacions més repetida per tal de realitzar-se les proves genètiques és tenir més coneixement sobre qui és realment el subjecte. Molts dels subjectes plasmen aquesta necessitat en frases com:

“Es increíble como un simple estudio de saliva te hace recapacitar hasta lo más profundo quién eres, la suma de miles de personas que han existido en este planeta, miles de vidas e historias que nunca sabremos cómo fueron, pero que gracias a su existencia aquí estamos”. (World Travel Feet, 2016).

“It's not just about checking off bucket list items, but about transformation and understanding more of who you are”. (Y Travel Blog, 2018).

14.7 Curiositat com a motivació

La curiositat dels individus per la temàtica ancestral es mostra de dues formes diferents. D'una banda, aquells que ja tenien interès previ per la matèria i de l'altra, aquells que generen un interès a mesura que coneixen més sobre el test genètic.

"I've always been curious about my ancestry". (Expert Vagabond, 2018).

"I started to become curious about what my DNA could tell me". (Y Travel Blog, 2018).

Alguns relacionen aquesta curiositat amb la poca informació que tenen sobre la seva història familiar. Això els motiva encara més per tal de realitzar-se les probes genètiques.

"Elaborar un árbol genealógico se me hacía tarea imposible y tan sólo había conseguido indagar hasta los abuelos de mis abuelos, apenas un siglo atrás en la historia de mi familia, con una endogamia muy poco errante". (La Cosmopolilla, 2017).

És per aquest motiu, per tal de cobrir la necessitat d'informació, que els subjectes estudiats s'imaginin històries familiars passades.

"La inquietud me ha perseguido durante toda mi vida. Siempre veía mucho más allá de la foto familiar de los primeros viajes pegada en el álbum o detrás del cajón lleno de viejos retales que guardaba mi abuela en un destartado armario en un precioso patio lleno de flores. Sabía que tras la apariencia de normalidad había muchas historias por descubrir... y desde hacía mucho quería saber la historia de mi vida". (A Tomar Por Mundo, 2018).

Un cop rebuts els resultats, la curiositat no remet. Molts individus apunten que a través dels resultats se'ls generen noves preguntes que encenen encara més la seva curiositat.

"I enjoyed learning about my DNA because it has fed my curiosity even more". (Y Travel Blog, 2018).

Finalment, aquesta nova curiositat porta a que alguns dels subjectes es plantegin que membres familiars es realitzin les probes per tal d'indagar més en la temàtica.

"Si consigo que mis padres, o mi abuela, se lo hagan, podré saber todavía más de mis ancestros". (El País, 2017).

14.8 Ciutadans del món

Una de les conclusions més esteses de l'anàlisi és que la identitat de l'ésser humà no es delimita a les fronteres en les quals ha nascut o viscut la major part de la seva vida, sinó que inclou tota aquella informació genètica geogràfica que apareix en els resultats. És per això que molts dels subjectes estudiats es defineixen com a ciutadans del món.

"La conclusión, para mí, es clara. Quizás también porque veo lo que quiero ver. Pero es evidente que somos ciudadanos del mundo, que la migración tiene más sentido que las banderas y las fronteras, que el racismo es profundamente ridículo y que, de hecho, la raza humana es una sola". (Mi Mundo Sin Fronteras, 2017).

A més a més, el test és entès com una eina contra la intolerància que fa evident que l'ésser humà conté en ell mateix molts aspectes d'aquells que li generen rebuig.

“La mayoría descubrieron que tenía mucho en común con aquellos a quienes tanto detestaban, llegando a la conclusión de que si viajáramos más seríamos muchísimo menos intolerantes”. (Ya Está El Listillo Que Todo Lo Sabe, 2017).

“It is important that we all be more tolerant with each other and get the message: It is much more what united us than what keep us apart!”. (Joao Cajuda, 2016).

Així mateix, es destaca el concepte de diversitat com un aspecte positiu que enriqueix i uneix als ciutadans del món allunyant-lo dels prejudicis.

“Gracias a este atrevimiento, ahora más que nunca, creo en lo diferente. Quiero ser embajador por el mundo de tu diversidad. Me gustaría unirme a tu lucha en contra de los prejuicios. Descubrir nuevos horizontes. Encontrar a las miles de buenas personas que pueblan la Tierra y la hacen un poco mejor. Vivir. Sentir. Viajar”. (A Tomar Por Mundo, 2018).

“¡¡No pueden gustarme más mis resultados!! Muchas civilizaciones se movieron en el pasado por el Mar Mediterráneo y yo soy una mezcla de ellas. Te aseguro que imaginarlo cuando lo lees en los libros está bien, pero saberlo con certeza da satisfacción. ¡¡Viva la diversidad!!”. (Una Vida Por Viajar, s.d.).

14.9 Moda

Alguns dels individus analitzats són conscients que es troben davant una nova moda que cada vegada esdevé més democratitzada.

“I do believe, thanks to tools like this, travel based upon following your DNA and discovering more of who you are, is becoming an emerging trend”. (Y Travel Blog, 2018).

No obstant, el fet que es detecti com a moda no genera rebuig, ja que no es considera una moda frívola. Es veu com una moda omplerta de significat.

“Of the trends we've seen, DNA travel is the most meaningful and satisfying of all”. (Classic Journeys, 2018).

A més, en alguns dels subjectes estudiats es detecta que realitzar-se una prova genètica és més una necessitat que una moda.

“Yo no puedo irme de este mundo sin saber de dónde vengo”. (Los Viajes de Nena, 2017).

“Resulta una idea atractiva, ¿verdad? Si encima eres una persona a la que le gusta viajar y conocer nuevas culturas, esto de averiguar si tú mismo eres el resultado de una mezcla de etnias distribuidas a lo largo del mundo, podría parecerte irresistible”. (Viaja Con Libertad, s.d.).

14.10 Oportunitat

La realització d'un test genètic és percep com una oportunitat única per saber d'on prové realment l'individu i com una oportunitat que no es pot deixar escapar.

"I was offered the opportunity to delve truly deep into the idea of where I come from". (One Step 4 Ward, 2017).

"El destino me había puesto una oportunidad única en el camino. Iba a poder responder a una pregunta que llevaba mucho tiempo haciéndome". (A Tomar Por Mundo, 2018).

14.11 Previ interès per destinacions dels resultats

Un dels pensaments recurrents que els individus estudiats plasmen en els seus escrits és que senten una prèvia afinitat per destinacions que apareixen en els resultats del test.

"¡Y un 3% de Asia Occidental! Turquía y Persia (actual Irán), el primero otro país que me fascina, estando Estambul en el top ten de mis ciudades favoritas. El segundo, un destino que me llama cada vez más...". (La Cosmopolilla, 2017).

Així mateix, es pregunten si el fet que el seu ADN contingui característiques d'altres zones geogràfiques influencia en la percepció que es té sobre aquests països.

"Es increíble como de cierta forma uno, sin saberlo, sigue fijado o se interesa por las culturas que le anteceden". (World Travel Feet, 2016).

"How much of my DNA had already influenced my travels subconsciously? You know how sometimes you feel called to visit a certain place, or when you arrive you feel as if you've been there before?". (Y Travel Blog, 2018).

14.12 Com més diversitat, millor

Al llarg de l'anàlisi, s'ha detectat que els subjectes perceben la diversitat en els seus resultats genètics com un aspecte positiu que els fa més interessants com a individus.

"Ahora, casada con un marido español y teniendo dos hijos, estamos haciendo la mezcla de ADN aún más interesante". (Menudos Viajeros, 2017).

En canvi, la poca diversitat en els resultats es percep com un aspecte negatiu que s'associa amb l'avorriment i amb un passat genètic poc interessant.

"Todos mis antepasados son del sur de la provincia de Granada: valle de Lecrín, la Alpujarra y la Costa Tropical. ¡Qué aburrido!". (La Cosmopolilla, 2017).

14.13 Poca especificació en els resultats

Una de les decepcions més esteses al llarg de l'anàlisi és la poca especificació amb la que compten certes zones geogràfiques en comparació amb d'altres zones. Això es deu a que l'especificació és major a mesura que creix la base de dades amb la qual es compara el material genètic. És a dir, que la poca especificació es deu a que pocs individus d'una zona concreta s'han realitzat el test.

"Reconozco que fue un poco frustrante ver lo detallados de mis genes ingleses y lo genérico de mis genes latinoamericanos. Yo creo que eso se debe, simplemente, a que

no hay bases de datos suficiente de los genes nativos de este lado del charco". (Los Viajes de Nena, 2017).

"Unfortunately, Ancestry's Asian database isn't very exhaustive, so the result of my test was just that I am 100% East Asian. 100 % East Asian. I kind of already guessed that. I was therefore a little disappointed, when I received my results". (Mitziemee, 2017).

14.14 El paper dels avantpassats

Una de les preocupacions més recurrents en l'anàlisi portat a terme és que el passat s'oblidi. S'entén el test genètic com una eina per tal que el passat es mantingui viu de generació en generació i es tingui en compte la importància d'aquells que els van precedir.

"La incertidumbre esa que se muere más allá de los "Italia y España" predecibles, por la posibilidad de develar el misterio, por lo injusta y estúpida que siempre me pareció la liviandad con que el pasado se va muriendo de olvido". (Los Viajes de Nena, 2017).

"But these tales are sometimes vague and incomplete after being passed down from person to person, like a childhood game of telephone". (Expert Vagabond, 2018).

Així mateix, el test genètic es percep com una oportunitat per reconèixer als avantpassats i satisfer un sentiment de compliment que es té cap a ells.

"Que yo volvía a ver ese paisaje al que el abuelo Pepe había tenido que darle la espalda, que con mi llegada a esas calles regresaban también todos los sueños que debe haber tenido. Nadie lo entendió de esa manera, pero yo sentí cumplir—con mi bisabuelo al que no llegué a conocer, con mis genes, con mi sangre—". (Los Viajes de Nena, 2017).

"I want to see what my ancestors saw, I want to learn what their life was like, what their culture was like, and of course hopefully make new discoveries while I'm there". (Independent, 2018).

A més, l'experiència de reconèixer als avantpassats es veu com una oportunitat per transmetre aquest coneixement a les noves generacions de la família.

"To teach my daughters where they come from, and I want to know it for myself... It's very exciting to discover these things". (Independent, 2018).

15. Patró de conducta

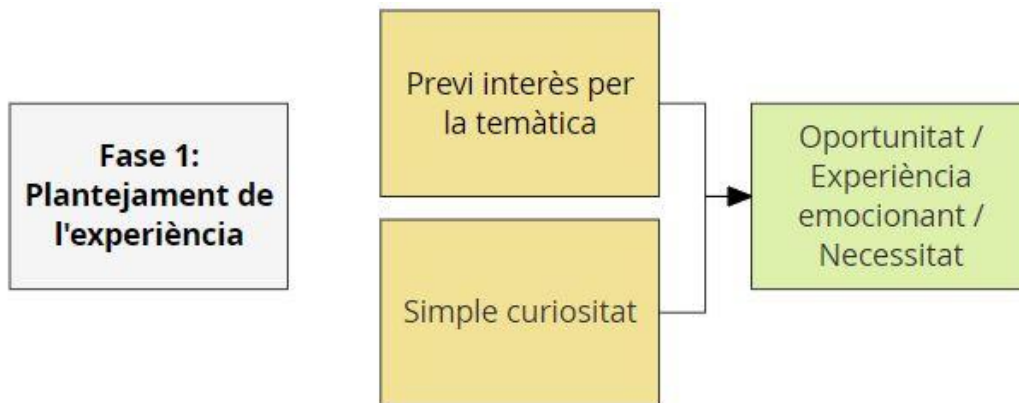
Una vegada analitzats en profunditat cada un dels *blogs* i de les notícies escollides i un cop identificades les temàtiques més recurrents de forma global en relació al turisme genètic, es presenta un apartat en el qual es detalla un patró de conducta dels individus que participen en l'experiència de realitzar-se un test genètic.

L'anàlisi en profunditat i les temàtiques detectades han permès que s'identifiquin quatre etapes en el procés de realització d'un test genètic. A continuació s'expliquen cada una d'aquestes etapes i quins són els comportaments, pensaments i sensacions de la majoria dels individus en cada una d'elles.

Es pretén que dibuixant aquest patró de conducta quedi resumida tota la informació detectada en els dos apartats anteriors de forma simple i visual a través dels gràfics aportats. A més, es busca ajudar a aquells especialitzats en turisme genètic (tour operadors, agències de viatges, laboratoris genètics...) a tenir un major coneixement sobre el producte ofert i per tant, ser capaços de millorar l'experiència en el cas que sigui necessari tenint en compte les percepcions de la demanda durant el *previatge*.

15.1 Fase 1

La primera fase fa referència al moment en el que els individus estudiats es plantegen formar part de l'experiència i realitzar-se un test genètic. És una fase inicial en la que els individus es pregunten perquè es senten atrets per aquest tipus de producte.

Gràfic 1: Patró de conducta (Fase 1). Elaboració pròpia (2019).

Es detecten dues possibilitats per les quals un individu es sent atret per aquest producte: previ interès per la temàtica o simple curiositat. El previ interès per la temàtica genealògica es detecta a través d'actituds com: pensar de forma recurrent en els avantpassats, preguntar a membres familiars sobre els ancestres o tenir experiències prèvies en relació a la genealogia, entre d'altres. En el cas de tractar-se de la primera opció, previ interès per la temàtica genètica, es poden donar dues possibilitats més. D'una banda, persones que ja han tingut experiències en relació a la genealogia, però que no han quedat del tot satisfetes amb la informació recollida, ja sigui per falta de detall o perquè s'ha arribat a un punt on la informació queda estancada i d'altra banda, persones que tot i no haver tingut experiències en relació a la genealogia, sempre s'han preguntat qui eren els seus ancestres o d'on provenien, entre d'altres coses.

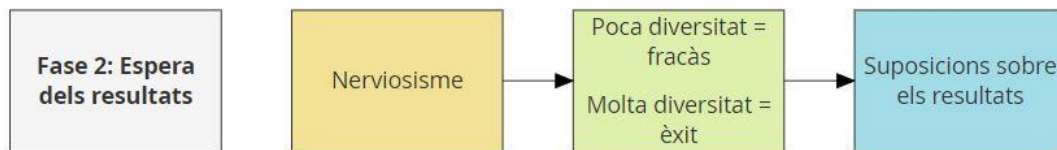
En el cas de tractar-se de la segona opció, simple curiositat, es fa referència a aquells individus que no havien tingut curiositat prèvia per temes genealògics, però que a partir de ser conscients que existeix la possibilitat de realitzar-se un test genètic i obtenir informació dels seus avantpassats, comença a aflorar en ells, cada vegada més insistentment, la voluntat de participar en aquesta experiència.

Finalment, aquells que tenen un previ interès per la temàtica i aquells que tenen simple curiositat coincideixen en posar de manifest que no es pot deixar passar una oportunitat

com aquesta. A més, consideren que l'experiència és del tot emocionant i fins i tot, hi ha alguns individus que afirmen associar aquest producte a una necessitat que ha de ser satisfeta al llarg de la seva vida.

15.2 Fase 2

La segona fase fa referència al moment en el qual els individus decideixen experimentar el producte i en conseqüència, les sensacions amb les què compten durant l'espera dels resultats. És una fase en la que la persona no genera cap acció, sinó que espera passivament a que li arribi la informació.

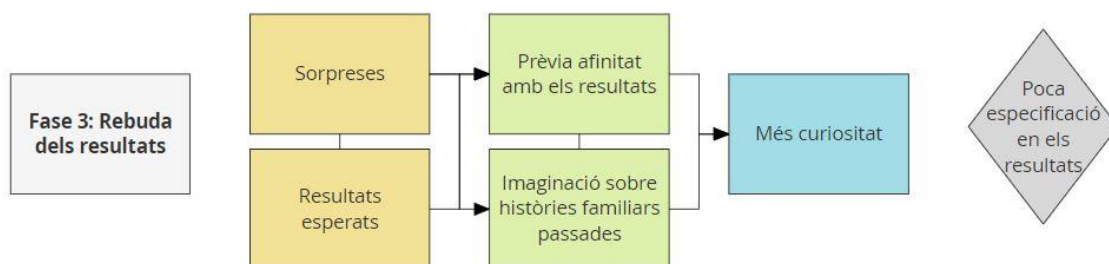
Gràfic 2: Patró de conducta (Fase 2). Elaboració pròpia (2019).

En aquest cas, els diferents pensaments dels individus es presenten de forma lineal. La persona fa saber que es troba en un moment en el qual els nervis són freqüents. Per tal de mitigar aquests nervis, alguns busquen informació genealògica en els membres familiars mentre que d'altres decideixen ocupar el seu temps en d'altres activitats per així no pensar tan recurrentment en els resultats del test genètic. És a dir, algunes persones decideixen mitigar els nervis començant a recavar informació mentre que altres decideixen esperar als resultats.

No obstant, quan pensen en la informació que els proporcionarà el test, tots associen uns resultats amb poca diversitat a un fracàs i a uns resultats amb molta diversitat a un èxit personal. Això fa que molts generin línies de pensament sobre quins resultats podrien aparèixer en la prova i es realitzen suposicions sobre la procedència dels avantpassats i els moviments migratoris que es van dur a terme.

15.3 Fase 3

La tercera fase posa fi a l'espera a la qual estaven sotmesos els individus i fa referència a l'arribada dels resultats del test. Es podria dir que és la fase on les emocions dels individus arriben al seu clímax.

Gràfic 3: Patró de conducta (Fase 3). Elaboració pròpia (2019).

En aquesta fase, la persona pot trobar-se en tres situacions diferents. La primera opció fa referència a quan l'individu es troba sorpreses en els resultats, és a dir, informació que no s'esperava i reestructura la imatge que té de si mateix. La segona opció es dona quan l'individu s'espera els resultats de la prova, és a dir, que se li confirmen les sospites que tenia en el moment de la segona fase denominat "suposicions sobre els resultats". La tercera opció és la més comú i es dona quan un mateix individu compta tant amb sorpreses com amb resultats esperats en la informació del test.

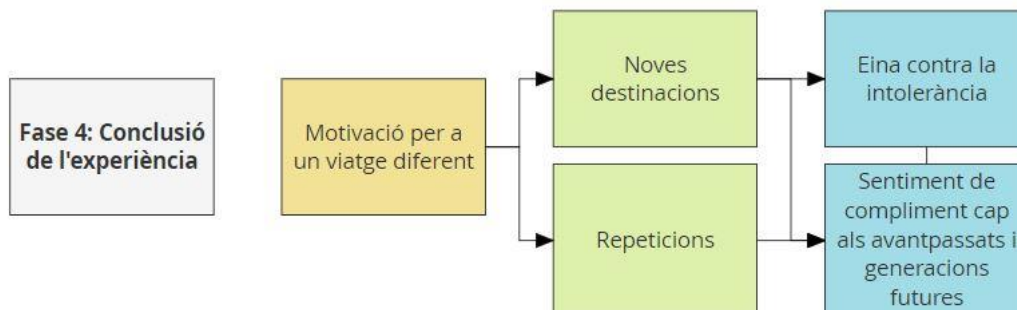
Cada una de les tres opcions es desglossa en dos actituds que no són excloents. Moltes de les persones destaquen que és curiós que tinguin afinitat amb destinacions que apareixen en els seus resultats i normalment, aquestes formen part de les sorpreses del test. Així mateix, a través dels resultats, molt individus generen en la seva ment històries familiars passades, ja siguin reals o imaginàries.

Finalment, tots afirmen que es queden amb curiositat per indagar més sobre la informació que se'ls ha proporcionat i alguns, es plantegen endinsar-se de ple en la genealogia o realitzar el test a altres membres familiars per ampliar la informació de la que ja disposen.

Un aspecte a destacar és que alguns individus es queixen de la poca especificació que obtenen en alguns dels seus resultats. Normalment, aquesta poca especificació es dona en tribus llatinoamericanes i països asiàtics a causa de la poca grandària amb la que compta la base de dades genètica. És a dir, quan menys individus semblants es realitzen el test, menys material genètic hi ha per comparar. Això esdevé en poca especificació en els resultats. Els individus es lamenten, però entenen la situació i animen a persones semblants a realitzar-se el test per incentivar el creixement de la base de dades.

15.4 Fase 4

La quarta fase fa referència a la conclusió que els individus n'extreuen de l'experiència i a quines accions els porta la nova informació que han rebut. És una fase final (que al contrari de la segona fase), es basa en l'acció i no en la passivitat.

Gràfic 4: Patró de conducta (Fase 4). Elaboració pròpia (2019).

Les persones que es realitzen el test arriben a la conclusió que un cop rebuts els resultats fa falta viatjar a les destinacions que els apareixen en la informació. No importa que

aquestes destinacions ja hagin estat visitades amb anterioritat per aquests mateixos individus, ja que es percep el viatge com una nova experiència que es viurà des d'una òptica totalment diferent i més propera a la població local. Així mateix, les persones també tenen motivació per visitar noves destinacions que els apareixen en els resultats. Tant si aquestes destinacions eren recurrents en el pensament de l'individu en el passat com si no, es genera influència per tal de visitar-les. És a dir, en el cas que l'individu ja tingués en ment visitar la destinació, el test genètic es presenta com una eina decisiva per tal d'executar aquells viatges que es van postergant en el temps; i en el cas que l'individu no tingués en ment visitar el destí, el test genètic es presenta com una eina per tal de d'inserir en el mapa mental de l'individu nous destins per visitar.

Finalment, els individus perceben el viatge genètic com una eina contra la intolerància que els apropi a aquelles persones de les quals es diferenciaven abans de conèixer els resultats del test. A més, algunes persones senten que han complert amb els avantpassats, ja que descobreixen la seva història i no deixen que aquesta s'oblidi amb el pas de les generacions. D'altres també manifesten que senten haver complert amb les generacions futures, ja que els proporcionen informació valuosa sobre els seus ancestres.

BLOC V: Conclusions

Durant el transcurs d'aquest estudi, s'ha volgut presentar el naixement d'una nova modalitat turística, el turisme genètic, que ha esdevingut possible gràcies a les millores científiques i tecnològiques que s'han dut a terme en els últims anys. A més a més, i en conseqüència del seu curt cicle de vida, s'han volgut aportar des del món acadèmic unes de les primeres pinzellades que serveixin per ajudar a contextualitzar la modalitat turística de la qual es parla. Això s'ha dut a terme realitzant comparatives amb el turisme genealògic o ancestral, una modalitat turística relacionada (en part) amb el turisme genètic. Un cop realitzada aquesta comparativa s'han pogut determinar les característiques del turisme genètic i així donar resposta al segon i al tercer objectiu de l'estudi.

Així doncs, el turisme genètic es caracteritza per ser un segment de turisme cultural que busca conèixer la cultura dels avantpassats de l'individu a través de l'anàlisi del seu material genètic, més en concret, del material genètic de la seva saliva.

El fet que l'experiència turística es basi en els resultats del test genètic provoca que l'individu senti una intensa connexió emocional per a l'experiència. Es pot afirmar que aquesta intensa connexió emocional es deu a l'alt nivell de personalització de l'experiència, ja que és difícil imaginar una experiència turística més personalitzada que aquella que es basa en el propi ADN del turista.

L'alt nivell de personalització i el lligam íntim que tenen els turistes per les destinacions que apareixen en els seus resultats provoca que aquests siguin més propensos a allunyar-se dels camins turístics *predissenyats* per aconseguir un contacte més proper i autèntic amb la població local i en conseqüència, augmentar la despesa en petits negocis regentats per la comunitat local.

Del fet que els turistes siguin més propensos a allunyar-se dels camins turístics per excel·lència se n'extreu que podria haver-hi un procés de *desmassificació*, no només a nivell intern de la destinació sinó també a nivell extern. És a dir, a nivell intern, els turistes s'allunyarien de les zones turístiques més freqüentades per tal d'aconseguir un contacte més proper i autèntic amb la població local, cosa que afavoriria a la *desmassificació* interna del destí. Pel què fa al nivell extern, els turistes no poden controlar els resultats que els apareixen en el test genètic i és per aquest motiu, que el turisme genètic pot ser una eina per tal de repartir els turistes pel món de forma més o menys equitativa, aspecte que podria afavorir a la *desmassificació* global de certes regions del món.

Així mateix, l'augment dels moviments migratoris en les dinàmiques mundials i l'existència de països amb gran tradició migratòria ha provocat que aquesta modalitat turística sigui molt atractiva per a tots aquells individus que es sentin deslligats dels seus orígens i es facin preguntes com: "qui sóc?, d'on provinc? o qui eren els meus

ancestres?”. Aquestes preguntes estan íntimament relacionades amb les motivacions que manifesten els turistes per tal d’endinsar-se en aquesta experiència; a saber, cerca de la identitat personal, connexió emocional amb un espai geogràfic, obligació cap als avantpassats i la realització d’un viatge sagrat.

El turisme genètic, a diferència del turisme ancestral, no requeriria d’una estada tan extensa en la destinació, ja que les activitats detectivesques que augmentarien l’estada en el destí són més pròpies del turisme genealògic, tot i que el turisme genètic també pot incloure algunes activitats d’investigació familiar es basa més en gaudir dels resultats de la prova genètica més que d’exercir de detectiu.

Per finalitzar, una de les majors divergències entre una modalitat i l’altra és que els resultats del turisme genètic aporten una gran quantitat d’informació emmagatzemada generació rere generació en l’ADN de l’individu mentre que el turisme ancestral aporta qualitat en la informació, ja que es detallen noms, naixements o defuncions, entre d’altres. Per tant, es pot afirmar que mentre el turisme genètic guanya en quantitat i perd en qualitat de la informació, el turisme genealògic guanya en qualitat i perd en quantitat de dades.

Un cop contextualitzat el turisme genètic i les seves característiques més rellevants, es presenten conceptes relacionats amb la cultura per tal de més endavant, donar resposta al primer objectiu de l’estudi relacionant el turisme genètic amb la sensibilitat cultural i la transculturalitat, aspecte comentat en el tercer bloc d’aquest estudi. A continuació se’n presenta una síntesi.

El turisme genètic facilita que l’individu es trobi més proper a l’etnorelativisme que a l’etnocentrisme (més concretament en la quarta, cinquena o sisena fase del model de sensibilitat cultural). L’etnorelativisme s’entén com la capacitat per tal de deixar de banda les reaccions primàries de la cultura d’origen i per tal d’acceptar i ser més tolerant amb les tradicions, conductes i creences de la segona cultura. Això es deu a que si un accepta la seva pròpia transculturalitat és molt més probable que accepti i toleri la transculturalitat de l’altre, ja que cada cultura està formada per diferents tradicions culturals que es comuniquen i es nodreixen de forma simbiòtica, i els resultats de la prova genètica dels individus en són la prova.

Els resultats de la prova genètica també influeixen en l’actitud de la persona enfront la nova cultura amb la qual tenen contacte. Els motiva a tenir una actitud més activa i en conseqüència, a entendre i adaptar-se a la nova cultura de forma més ràpida i eficient.

Es pot dir, doncs, que fer de la història un concepte personal en comptes d’un concepte aliè a l’individu, reduiria l’escepticisme i el rebuig a certes cultures a través de la incorporació d’una narrativa pròpia contribuint així a la pau mundial, l’harmonia entre cultures, l’eradicació del racisme i la tolerància. El sector turístic tindria un gran pes per a la consecució d’aquests aspectes, ja que els contactes interculturals són una de les bases sobre les quals es sustenta la indústria.

Una vegada presentada la relació que s'estableix entre turisme genètic, sensibilitat cultural i transculturalitat, es farà referència a l'últim objectiu de l'estudi. En primer lloc, es tractaran les temàtiques més recurrents que envolten l'experiència turística de realitzar-se una prova genètica i en segon lloc, les fases del patró de conducta presentat en relació al *previatge*.

En relació a les temàtiques detectades, es fa notar que l'anàlisi dels *blogs* i les notícies ha permès afegir punts clau per a la definició i conceptualització del turisme genètic que no s'havien detectat en la construcció del marc teòric i a més a més, ha permès acabar de confirmar punts que sí s'havien detectat i que es veuen reflectits en les experiències personals dels individus.

S'han detectat catorze temàtiques recurrents en relació a l'experiència de realitzar-se una prova genètica. La primera és "sorpresa en els resultats" i fa referència a que és molt comú que en els resultats hi apareguin regions geogràfiques que sorprenguin a l'individu. Les sorpreses acostumen a formar part d'un petit tant per cent en relació al global; tot i això, el sentiment de sorpresa es manifesta com un aspecte important i fa als individus reflexionar sobre la seva identitat personal.

La segona temàtica és "motivació per a viatjar" i es relaciona amb la predisposició dels individus a visitar les destinacions que apareixen en els resultats del test. Els individus no només tenen predisposició per a viatjar a noves destinacions (ja anteriorment en els possibles pròxims destins del viatger o no), sinó que també tenen predisposició a repetir destinacions des d'una perspectiva diferent i més propera a la població local i a la cultura de la regió.

La tercera temàtica és "experiència emocionant". Aquesta temàtica fa referència al lligam íntim que s'estableix entre experiència i individu a causa de l'alt grau de personalització. És a dir, els sentiments es troben a flor de pell pel gran impacte que genera l'experiència en relació a la imatge que el propi individu té d'ell mateix; aspecte ja detectat en el marc teòric del treball i que s'acaba de confirmar en el treball de camp.

La quarta temàtica és "nerviosisme pels resultats" i es pot relacionar també amb l'impacte que tenen els resultats en la percepció que l'individu té de la seva pròpia identitat. El nerviosisme es detecta en dues etapes diferenciades, en l'espera dels resultats del test i en el moment de descobrir la seva informació genètica.

La cinquena temàtica es titula "suposicions i resultats esperats". Les suposicions es relacionen amb el temps d'espera per tal de conèixer els resultats. Durant aquest temps d'espera, els individus es pregunten a ells mateixos quines informacions s'esperen i per tant, aquelles informacions que no els sorprendrien en el cas que es desvelessin en el test i que s'identifiquen com a resultats esperats.

La sisena temàtica, “eina per a què un es conegui a si mateix”, fa referència a les motivacions ja detectades en el marc teòric com la cerca de la identitat personal i donar resposta a preguntes com: “qui sóc?, d’on provinc? o qui eren els meus ancestres?”.

La setena temàtica, “curiositat com a motivació”, és una motivació que no s’havia detectat anteriorment en l’estudi i es relaciona amb què els individus mostren curiositat per temes genètics; tant aquells que anteriorment ja s’interessaven pel turisme genealògic i que veuen el turisme genètic com a eina per tal de complementar la informació que els falta, com aquells que tan sols s’interessen pel turisme genètic.

La vuitena temàtica es titula “ciudadans del món” i fa referència a la conclusió a la qual arriben els individus. Aquests denoten que tenen molt més en comú amb aquells que anteriorment veien com a estranys i que la seva procedència genètica és totalment diversa. És per aquest motiu que es defineixen com a ciudadans del món, que es proclamen actors en contra de la intolerància i a favor de la diversitat. Aquesta temàtica es relaciona, doncs, amb la visió del turisme genètic com a eina per a la millora de la sensibilitat cultural i de la transculturalitat, detectada també en el marc teòric i confirmada gràcies al treball de camp.

La novena temàtica s’anomena “moda” i es relaciona amb la coneixença per part dels individus que es troben davant una nova moda que esdevé cada cop més democratitzada a conseqüència del rang de preus assequibles per a prendre part en aquesta experiència. No obstant, el fet que sigui una moda no significa que es percebi com a una experiència frívola, ja que es considera que és una moda omplerta de significat.

La desena temàtica és “oportunitat” i fa referència a la percepció dels individus que es troben davant una oportunitat única que no poden deixar escapar i de la qual han de formar part per saber més d’un mateix.

L’onzena temàtica es titula “previ interès per destinacions dels resultats” i es relaciona amb el fet que els individus tenen afinitat prèvia per destins que en moments posteriors se’ls mostraran en els resultats del test genètic. A més, es pregunten si hi pot haver alguna explicació científica a aquest fet.

La dotzena temàtica, “com més diversitat, millor”, fa referència a que els individus perceben la diversitat de resultats en el test genètic com un aspecte positiu que els enriqueix com a individus mentre que la poca diversitat en els resultats, es percep com a un fracàs i s’associa a un passat genètic poc interessant. Aquest aspecte es pot relacionar també amb una visió positiva enfront la transculturalitat.

La tretzena temàtica s’anomena “poca especificació en els resultats”. La temàtica es relaciona amb una de les problemàtiques detectades al llarg de l’estudi. Si una zona geogràfica compta amb pocs individus que s’hagin realitzat el test, no es pot aportar una

gran especificació en els resultats perquè no existeix suficient material genètic amb el que comparar-lo per tal d'oferir aquesta especificació.

En últim lloc, la catorzena temàtica anomenada “el paper dels avantpassats” fa referència a una de les preocupacions més esteses en els individus: que el passat s'oblidi generació rere generació. Es detecta també que es busca aportar la informació recavada a les noves generacions de la família. Aquesta temàtica es relaciona amb les motivacions del turisme genètic detectades anteriorment en l'estudi com a obligació cap als avantpassats.

Un cop detectades aquestes catorze temàtiques i estudiant en profunditat els patrons de conducta dels individus en l'anàlisi dels *blogs* i les notícies, s'han presentat quatre gràfics que corresponen a les quatre fases del *previatge* per les quals transiten els individus en el plantejament de l'experiència, l'adquisició del test i l'espera dels resultats, la descoberta dels resultats, i finalment, la conclusió de l'experiència i els conseqüents *outputs* generats.

En conclusió, l'estudi presentat té com a objectiu definir i identificar les característiques del turisme genètic i comptar amb un major coneixement de l'experiència *previatge* per generar informació que es pugui utilitzar en la millora del producte i en conseqüència, en el foment del turisme genètic i en la potenciació dels seus aspectes positius detallats al llarg del treball com la millora de la tolerància entre cultures.

BLOC VI: Propostes i limitacions

16. Propostes i futures línies d'investigació

Es considera que aquest estudi és un dels primers que es realitzen sobre el turisme genètic i per tant, això fa que hi hagi moltes propostes i futures línies d'investigació en relació a la temàtica.

Es destaca un aspecte tractat en una notícia de *The Telegraph* relacionada amb el turisme genètic i titulada "Is DNA tourism the next travel trend for millenials? (Dickinson, 2018). Una futura línia d'investigació podria dirigir-se cap a la identificació dels segments de mercat que es senten més atrets per aquesta tipologia turística i en detectar si, efectivament, els *millenials* formarien part d'aquest públic objectiu.

Així mateix, l'alt grau de personalització de l'experiència semblaria relacionar aquesta tipologia turística amb els *solo travellers*. Una proposta seria investigar sobre aquesta afirmació i també sobre el paper de la família de l'individu en tot aquest procés, tenint en compte que els resultats se li aplicarien de forma parcial.

Una altra futura línia d'investigació es relacionaria amb investigar l'aparent relació que els individus denoten entre destinacions per les quals es senten atrets i per l'aparició d'aquestes destinacions en els resultats de la prova genètica.

L'estudi realitzat es focalitza en el moment *previatge* i és per aquest motiu que una proposta d'investigació futura es relacionaria amb estudiar els comportaments del turista en el *viatge insitu* i en el *postviatge* i en detectar si les percepcions dels individus varien en funció de la fase en la qual es trobin.

Finalment, es proposa un estudi en relació al tractament de les dades personals dels individus que es realitzen la prova genètica. És a dir, es parla d'una modalitat turística que necessita del material genètic del turista per tal de portar-se a terme i és important saber quin és l'ús que se'n fa d'aquest material genètic per part de les empreses i laboratoris involucrats en la creació de les dades.

17. Limitacions

Les limitacions amb les quals ha comptat aquesta recerca han estat principalment dos aspectes. D'una banda, la quasi inexistència de material acadèmic en relació al turisme genètic i per tant, la construcció d'aquest material de forma autodidacta i a partir de la seva comparació amb el turisme ancestral o genealògic i de l'anàlisi dels *blogs* i les notícies. I d'altra banda, que l'estudi pràctic es focalitza únicament en el moment *previatge* obviant les dues fases restants i en conseqüència, la totalitat de l'experiència turística.

BLOC VII: Bibliografia

- A tomar por mundo. (Juny 2018). *Estoy hecho de pedacitos de ti, mundo: mi viaje del adn*. Recuperat el 26 de març de 2019 de <https://atomarpomundo.com/mi-viaje-del-adn/>
- Albu, C. E. (2015). Intercultural communication in tourism. *Cross-cultural management journal*, 17 (1), 7-14. Recuperat de http://seaopenresearch.eu/Journals/articles/CMJ2015_l1_1.pdf
- Alexander, M., Bryce, D., & Murdy, S. (2017). Delivering the past: providing personalized ancestral tourism experiences. *Journal of Travel Research*, 56 (4), 543-555. Recuperat de https://strathprints.strath.ac.uk/55428/1/Alexander_Bryce_Murdy_JTR2016_Delivering_the_past_providing_personalized_ancestral.pdf
- Anderson, L. E. (1994). A new look at an old construct: cross-cultural adaptation. *International Journal of Intercultural Relations*, 18 (3), 293-328. Recuperat de <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/0147176794900353>
- Bade, K. (Desembre 2016). *El viaje más interesante de mi vida*. Recuperat el 25 de març del 2019 de <http://worldtravelfeet.com/viaje-mas-interesante-vida-adn/>
- Belford, N. (2017). International students from Melbourne describing their cross-cultural transitions experiences: culture shock, social interaction, and friendship development. *Journal of International Students*, 7 (3), 499-521. Recuperat de <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1140256.pdf>
- Cajuda, J. (Setembre 2016). *The DNA journey – Momondo*. Recuperat el 26 de març de 2019 de <http://www.joaocajuda.com/the-dna-journey-momondo/>
- Cimarosti, G. (Febrer 2017). *The DNA journey: I took a DNA test and found about my origins*. Recuperat el 28 de març de 2019 de <https://www.travelreportage.com/2017/02/09/the-dna-journey-i-took-a-dna-test-and-found-about-my-origins/>
- Classic Journeys. (Maig 2018). *DNA travel is a real trip*. Recuperat el 26 de març de 2019 de <https://www.classicjourneys.com/blog/dna-travel-trip/>
- Cosmopolilla. (Juny 2017). *El test de ADN de Momondo: viaje a mis orígenes*. Recuperat el 26 de març de 2019 de <https://lacosmopolilla.com/viaje-a-mis-origenes-test-de-adn-de-momondo/>
- D'Souza, C., Singaraju, S., Halimi, T., & Sillivan Mort, G. (2016). Examination of cultural shock, inter-cultural sensitivity and willingness to adapt. *Education + Training*, 58 (9), 906-925. Recuperat de <https://0-search-proquest-com.catalog.udg.edu/docview/1826442322/fulltextPDF/4EA85748F89D4785PQ/1?accountid=15295>
- D'Antoni, M. (2010). Tradición investigativa y constructos para comprender aspectos de la inserción profesional docente: pluralismo cultural, aculturación, shock cultural. *Actualidades Investigativas en Educación*, 10 (3), 1-18. Recuperat de <https://www.redalyc.org/pdf/447/44717980017.pdf>

- Dickinson, G. (Maig 2018). Is 'DNA tourism' the next travel trend for millennials?. *The Telegraph*. Recuperat de <https://www.telegraph.co.uk/travel/comment/dna-heritage-ancestral-tourism/>
- Dónde te metes. (Agost 2017). *Mis resultados del test de ADN #THEDNAJOURNEY*. Recuperat el 25 de març de 2019 de <https://dondetemetes.net/2017/08/05/mis-resultados-del-test-de-adn-theDNAJourney/>
- Earley, P. C., & Ang, S. (2003). *Cultural intelligence: individual interactions across cultures*. Recuperat de [https://books.google.es/books?hl=es&lr=&id=g0PSkiOT8ggC&oi=fnd&pg=PR11&dq=o%09Earley,+P.+C.,+%26+Ang,+S.+\(2003\).+Cultural+intelligence:+individu al+interactions+across+cultures&ots=Osvnox9hwb&sig=NpPMq3IdeAma80SgUckQdyT7G M#v=onepage&q=o%09Earley%2C%20P.%20C.%2C%20%26%20Ang%2C%20S.%20\(2003\).%20Cultural%20intelligence%3A%20individual%20interac tions%20across%20cultures&f=false](https://books.google.es/books?hl=es&lr=&id=g0PSkiOT8ggC&oi=fnd&pg=PR11&dq=o%09Earley,+P.+C.,+%26+Ang,+S.+(2003).+Cultural+intelligence:+individu al+interactions+across+cultures&ots=Osvnox9hwb&sig=NpPMq3IdeAma80SgUckQdyT7G M#v=onepage&q=o%09Earley%2C%20P.%20C.%2C%20%26%20Ang%2C%20S.%20(2003).%20Cultural%20intelligence%3A%20individual%20interac tions%20across%20cultures&f=false)
- Fernández, I. (Setembre 2016). *Un viaje a través de mi ADN*. Recuperat el 26 de març de 2019 de <http://misviajesporahi.es/2016/09/un-viaje-por-mi-adn.html>
- Furham, A. (2012). Culture shock. *Revista de Psicología de la Educación*, 7 (1), 9-22. Recuperat de <http://www.revistadepsicologiayeducacion.es/pdf/70.pdf>
- Gómez, A. (Març 2017). *La fiebre del ADN llega a España: "Mi familia es murciana pero mis ancestres son vikingos"*. Recuperat el 26 de març de 2019 de https://www.elconfidencial.com/tecnologia/ciencia/2017-03-19/genealogia-adn-genetica-suecia-murcia-ancestros-vikingos_1350698/
- González, M. V. (2008). Intangible heritage tourism and identity. *Tourism management*, 29 (4), 807-810. Recuperat de <https://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/46391337/j.tourman.2007.07.00320160610-13426-2mwgh.pdf?AWSAccessKeyId=AKIAIWOWYYGZ2Y53UL3A&Expires=1545652086&Signature=qgHVgRpWvWMqs1ALLo8x9z3RKuc%3D&response-content-disposition=inline%3B%20filename%3DIntangible+heritage+tourism+and+ident ity.pdf>
- Hammer, M. R., Bennett, M. J., & Wiseman, R. (2003). Measuring intercultural sensitivity: the intercultural development inventory. *International Journal of Intercultural Relations*, 27 (4), 421-443. Recuperat de <https://idiinventory.com/wp-content/uploads/2017/01/IDI-2003-measuring-IJIR.pdf>
- Hosie, R. (Abril 2018). *Meet the travel blogger retracing her family history in Ireland*. Recuperat el 26 de març de 2019 de <https://www.independent.co.uk/life-style/health-and-families/travel-blogger-family-history-ireland-ancestry-dna-test-atlanta-mayo-joyce-country-a8296341.html>

- Instinct Voyager. (Febrer 2019). *Test ADN: voici d'où je viens!* Recuperat l'1 d'abril de 2019 de <https://www.instinct-voyageur.fr/test-adn-voici-dou-je-viens/>
- J5Travel. (Desembre 2018). *Explore your DNA*. Recuperat el 26 de març de 2019 de <https://www.j5travel.com/blog/explore-your-dna>
- Jiménez, R. (Febrer 2017). *Mi prueba de ADN: 80% ibérica*. Recuperat el 26 de març de 2019 de https://elpais.com/tecnologia/2017/02/19/soy_techie/1487540938_038219.html
- Josiam, B. M., & Frazier, R. (2008). Who am I? Where did I Come from? Where do I go to find out? Genealogy, the Internet and Tourism. *Tourismos: an international multidisciplinary journal of tourism*, 3 (2), 35-56. Recuperat de https://mpira.ub.uni-muenchen.de/25361/1/MPRA_paper_25361.pdf
- Karsten, M. (Novembre 2018). *My personal DNA journey: learning where I come from*. Recuperat el 27 de març de 2019 de <https://expertvagabond.com/ancestry-dna-test/>
- Kortbaek, A. (Setembre 2016). *My DNA journey*. Recuperat l'1 d'abril de 2019 de <https://mutuks.com/2016/09/25/my-dna-journey/>
- Krook, N. (Setembre 2016). *Take a home DNA test and open your world*. Recuperat el 28 de març de 2019 de <https://www.thetraveltester.com/home-dna-test/>
- Kvaternik, L. (Desembre 2017). *Lo que un test de ADN desveló sobre mi origen étnico*. Recuperat el 28 de març de 2019 de <http://www.mimundosisfronteras.com/test-adn-origen-etnico/>
- Lazzarino, L. (Maig 2017). *El viaje que me parió: crónica de un test de ADN*. Recuperat el 25 de març de 2017 de <https://losviajesdenena.com/test-de-adn-momondo/>
- Leite, N. (2005). Travels to an ancestral past: on diasporic tourism, embodied memory, and identity. *Antropologicas*, ? (9), 273-302. Recuperat de <https://revistas.rcaap.pt/antropologicas/article/view/857>
- Libertad. (s.d.). *¿Merece la pena pagar por un kit de ADN para conocer tus orígenes étnicos?* Recuperat el 27 de març de 2019 de <http://viajaconlibertad.com/merece-pena-kit-adn-origenes-etnicos/>
- Lingeberzins, E. (2011). Cross-cultural communication challenges of international tourism business environment. *Organizacijø Vadyba: sisteminiai Tyrimai*, ? (?), 69-79. Recuperat de http://eltalpykla.vdu.lt:8080/xmlui/bitstream/handle/1/1065/ISSN1392-1142_2011_N_59.PG_69-79.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- López, A. (Mayo 2017). *Un sorprendente viaje a través de mi ADN*. Recuperat el 25 de març de 2019 de <https://blogs.20minutos.es/yaestaellistoquetodolosabe/un-sorprendente-viaje-a-traves-de-mi-adn/>

- Makepeace, C. (Octubre 2018). *Exploring your DNA ancestry trail around the world*. Recuperat el 25 de març de 2019 de <https://www.ytravelblog.com/dna-ancestry-travel/>
- Marshall, L. (Juliol 2017). *DNA test fun: ancestry travel inspiration*. Recuperat el 26 de març de 2019 de <https://www.aroundtheworldl.com/2017/07/12/dna-ancestry-travel/>
- Máthé, I. (2018). Multiculturalism and Interculturalism in Tourism. *Valahian Journal of Economic Studies*, 9 (23), 39-46. Recuperat de <https://content.sciendo.com/view/journals/vjes/9/1/article-p39.xml>
- Mee, M. (Febrer 2017). *My DNA journey – where I'm from*. Recuperat el 28 de març de 2019 de <https://www.mitziemee.com/momondo-dna-journey-blog/>
- Meethan, K. (2004). To stand in the shoes of my ancestors. En T. Coles & D. J. Timothy (ed.), *Tourism, diasporas and space*, 139-150. Recuperat de [https://zodml.org/sites/default/files/Tourism%2C Diasporas and Space Travels to Promised Lands %28Contemporary Geographies of Leisure%2C Tourism and Mobility%29.pdf#page=154](https://zodml.org/sites/default/files/Tourism%2C%20Diasporas%20and%20Space%20Travels%20to%20Promised%20Lands%20Contemporary%20Geographies%20of%20Leisure%20Tourism%20and%20Mobility%29.pdf#page=154)
- Menudos Viajeros. (Maig 2017). *Un viaje a través del ADN*. Recuperat el 25 de març de 2019 de <https://www.menudosviajeros.com/blog/un-viaje-traves-del-adn>
- Momondo. (Juny 2016). *Momondo – The DNA Journey*. [Vídeo]. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=tyaEQEmt5ls>
- Moran, R. T., Harris, P. R., & Moran, S. (2007). *Managing cultural differences*. Recuperat de <https://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/39615268/Moran.pdf?AWSAccessKeyId=AKIAIWOWYYGZ2Y53UL3A&Expires=1545652883&Signature=yhxrj13cG0f95dLKO6NW7alZto%3D&response-content-disposition=inline%3B%20filename%3DMoran.pdf>
- Morec, I. (s.d.). *Prueba del ADN: el viaje que nunca imaginé*. Recuperat el 27 de març de 2019 de <http://www.unavidaporviajar.com/reflexiones/test-adn/>
- Newland, K., & Taylor, C. (2010). *Heritage tourism and nostalgia trade: a diaspora niche in the development landscape*. Recuperat de [https://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/6821779/diasporas-tradetourism.pdf?AWSAccessKeyId=AKIAIWOWYYGZ2Y53UL3A&Expires=1545653122&Signature=GFsdNNNkYk5rTN8RzOdmzc03viA%3D&response-content-disposition=inline%3B%20filename%3DHeritage Tourism and Nostalgia Trade A D.pdf](https://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/6821779/diasporas-tradetourism.pdf?AWSAccessKeyId=AKIAIWOWYYGZ2Y53UL3A&Expires=1545653122&Signature=GFsdNNNkYk5rTN8RzOdmzc03viA%3D&response-content-disposition=inline%3B%20filename%3DHeritage%20Tourism%20and%20Nostalgia%20Trade%20A%20D.pdf)
- Nomadic Boys. (Febrer 2018). *Ancestry DNA Review: a unique way to inspire travelling*. Recuperat el 28 de març de 2019 de <https://nomadicboys.com/ancestrydna-review/>
- Oberg, K. (1960). Cultural shock: adjustment to new cultural environments. *Practical anthropology*, 7 (4), 177-182. Recuperat de https://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/39371089/cu29_2-

- [3_2006_S_142-146_Repr_Oberg.pdf?AWSAccessKeyId=AKIAIWOWYYGZ2Y53UL3A&Expires=1545653249&Signature=ZBUGPd8kLNSoqcoD808Nj0%2B5maU%3D&response-content-disposition=inline%3B%20filename%3DCultural_Shock_Adjustment_to_new_cultura.pdf](#)
- Presbitero, A. (2016). Culture shock and reverse culture shock: the moderating role of cultural intelligence in international students' adaptation. *International Journal of Intercultural Relations*, 53 (?), 28-38. Recuperat de https://ac.els-cdn.com/S0147176716300712/1-s2.0-S0147176716300712-main.pdf?tid=a9bc542a-b7d0-4be2-9ff9-fe4cef2c76bc&acdnat=1545649861_1e03c3d7965b69daf2163d00bce24c93
 - Ramsey, L. (Novembre 2018). *I tried National Geographic's next-generation ancestry test and was surprised by my results*. Recuperat l'1 d'abril de 2019 de <https://www.businessinsider.es/what-the-national-geographic-geno-20-ancestry-test-with-helix-is-like-2017-3?IR=T&r=US#a-box-containing-my-genographic-project-geno-20-test-arrived-at-my-office-in-december-and-i-couldnt-wait-to-check-it-out-1>
 - Ray, N. M., & McCain, G. (2009). Guiding tourists to their ancestral homes. *International Journal of Culture, Tourism and Hospitality Research*, 3 (4), 296-305. Recuperat de https://scholarworks.boisestate.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1004&context=marketing_facpubs
 - Ray, N. M., & McCain, G. (2012). Personal identity and nostalgia for the distant land of past: legacy tourism. *International Business & Economics Research Journal*, 11 (9), 977-989. Recuperat de https://scholarworks.boisestate.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=https://scholar.google.es/&httpsredir=1&article=1031&context=marketing_facpubs
 - Russell, D. W. (2008). Nostalgic tourism. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 25 (2), 103-116. Recuperat de https://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/36426289/Nostalgic_Tourism.pdf?AWSAccessKeyId=AKIAIWOWYYGZ2Y53UL3A&Expires=1545653374&Signature=drZmZkZYJlscozdBR3kEqOgRYwM%3D&response-content-disposition=inline%3B%20filename%3DNostalgic_Tourism.pdf
 - Solomon, S., Greenberg, J., & Pyszczynski, T. (1991). A terror management theory of social behavior: the psychological functions of self-esteem and cultural worldviews. *Advances in experimental social psychology*, 24 (?), 93-159. Recuperat de <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0065260108603287>
 - Sussman, N. M. (2000). The dynamic nature of cultural identity throughout cultural transitions: why home is not so sweet. *Personality and Social Psychology*

- Review*, 4 (4), 355-373. Recuperat de <http://www.rapha-in-ruanda.de/wp-content/uploads/2011/02/Pers-Soc-Psychol-Rev-2000-Sussman-355-73.pdf>
- Vora, S. (Gener 2019). *Turismo de ADN: haces la prueba y viajas a las tierras de tus antepasados*. Recuperat el 25 de març de 2019 de <https://www.nytimes.com/es/2019/01/25/viajes-adn-aeromexico/>
 - Waltner, A. (Desembre 2017). *My DNA journey*. Recuperat el 26 de març de 2019 de <https://www.swedishnomad.com/my-momondo-dna-test/>
 - Ward, C., Furnham, A., & Bochner, S. (2005). Varieties of culture travellers: tourists. En Routledge (ed.), *The psychology of culture shock* (2a ed.), 127-141. Recuperat de https://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/43494013/Colleen_Ward_Stephen_Bochner_Adrian_Furnham_ThBookZZ.org.pdf?AWSAccessKeyId=AKIAIWOWYYGZ2Y53UL3A&Expires=1545653577&Signature=MQzANS07IICY1L9E5vJfBkiyFsg%3D&response-content-disposition=inline%3B%20filename%3DColleen+Ward+Stephen+Bochner+Adrian+Fur.pdf
 - Ward, J. (Febrer 2017). *Motivational Monday; My DNA journey, where I come from*. Recuperat el 28 de març de 2019 de <https://onestep4ward.com/motivational-monday-dna-journey-i-come/>
 - Welsch, W. (1999). Transculturality: the puzzling form of cultures today. *Spaces of culture: city, nation, world, ? (?)*, 194-213. Recuperat de <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.465.5979&rep=rep1&type=pdf>
 - Winkelman, M. (1994). Cultural shock and adaptation. *Journal of Counseling & Development*, 73 (2), 121-126. Recuperat de <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/j.1556-6676.1994.tb01723.x>